

Редакція:

Проект

вноситься народним депутатом України

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про концесію

Цей Закон визначає правові, фінансові та організаційні засади реалізації проектів на умовах концесії з метою модернізації інфраструктури та підвищення якості суспільно значимих послуг.

РОЗДІЛ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

1) балансоутримувач - державне або комунальне підприємство, установа, організація та/або господарське товариство, на балансі яких перебуває майно, що є об'єктом концесії.

2) віртуальна кімната даних - захищений інтернет-ресурс, на якому розміщено інформацію про об'єкт концесії, балансоутримувача, зокрема про його фінансовий стан, документи та відомості, необхідні для отримання дозволу на концентрацію, та інші відомості, в тому числі інформація з обмеженим доступом (крім таємної та службової інформації), а також інша інформація, що визначена концесієдавцем за пропозицією радника (у разі його залучення);

3) договір про фінансування - договір між концесіонером та кредитором (кредиторами) або їх представниками, укладений з метою фінансування проекту, що реалізується на умовах концесії;

4) концесієдавець:

а) об'єктів державної власності:

- Кабінет Міністрів України;

- уповноважені органи управління (міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, Фонд державного майна України);

- Національна академія наук України, галузеві академії наук - уповноважені (за погодженням з) Кабінетом Міністрів України;

- державне підприємство, установа, організація та/або господарське товариство, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, за рішенням органу управління або Кабінету Міністрів України;

б) майна, що належить Автономній Республіці Крим - Рада міністрів Автономної Республіки Крим на підставі рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

в) об'єктів комунальної власності - виконавчий орган місцевого самоврядування (на підставі рішення представницького органу місцевого самоврядування);

5) концесійний договір - договір між концесіонером та концесієдавцем, який визначає порядок та умови реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

6) концесійний платіж - періодичний платіж, що здійснюється концесіонером відповідно до умов концесійного договору не рідше одного разу на рік з урахуванням індексів інфляції;

7) концесіонер - резидент України (юридична особа), який отримав відповідно до цього Закону на конкурсних засадах об'єкт у концесію та виступає стороною концесійного договору;

8) концесія - форма здійснення державно-приватного партнерства, яка полягає в наданні концесієдавцем концесіонеру права на створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом (об'єктами) концесії, та/або надання суспільно значимих послуг в порядку та на умовах, визначених концесійним договором, і передбачає передачу концесіонеру переважної частини операційного ризику, який охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції.

9) користувачі (споживачі) - юридичні та/або фізичні особи, які користуються об'єктом концесії або отримують суспільно значимі послуги, що надаються відповідно до концесійного договору;

10) кредитор - будь-яка фінансова установа, міжнародна фінансова організація, яка надала або має намір надати боргове фінансування чи видала гарантію концесіонеру для виконання ним зобов'язань за концесійним договором;

11) міжнародна фінансова організація - Міжнародний банк реконструкції та розвитку, Міжнародна фінансова корпорація, Багатостороннє агентство з гарантування інвестицій, Міжнародна асоціація розвитку, Європейський банк реконструкції та розвитку, Європейський інвестиційний банк, Північний інвестиційний банк, Світовий банк, а також інші міжнародні фінансові організації, членом яких є Україна;

12) незалежний експерт - особа, яка відповідає встановленим цим Законом вимогам та володіє спеціальними знаннями у певній галузі та може надати роз'яснення, рекомендації, консультації, висновки з питань, що потребують спеціальних знань необхідних для оцінки конкурсних пропозицій, та за договором з концесієдавцем залучається до роботи конкурсної комісії з правом дорадчого голосу;

13) об'єкт концесії - об'єкти права державної власності, власності Автономної Республіки Крим чи комунальної власності, що надаються концесіонеру з метою виконання умов концесійного договору, а також майно господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, Автономній Республіці Крим чи територіальній громаді або господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належить державі "що надається концесіонеру з метою виконання умов концесійного договору або об'єкти, які створюються концесіонером в процесі виконання концесійного договору. За рішенням концесієдавця об'єкт концесії може складатися з майна декількох балансоутримувачів;

Об'єктом концесії не може бути державне майно, майно Автономної Республіки Крим та комунальне майно, щодо якого укладено договір оренди, до припинення такого договору.

14) орган з державно-приватного партнерства - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства;

15) плата за експлуатаційну готовність - плата за експлуатаційну готовність - періодичні платежі, які сплачуються протягом строку реалізації проекту концесії після введення об'єкта концесії в експлуатацію, а розмір платежів обумовлюється концесійним договором та залежить від досягнення концесіонером показників результативності та обумовлюється концесійним договором;

16) показники результативності - кількісні та якісні показники, які повинні бути досягнуті в результаті реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, з урахуванням його мети та завдань;

17) претендент - юридична особа (резидент та/або нерезидент) або об'єднання юридичних осіб, або об'єднання підприємств (резидентів та/або нерезидентів) яка/яке подало в установленому концесієдавцем порядку заявку для участі в попередньому відборі концесійного конкурсу;

18) договір фінансового забезпечення - договір між концесієдавцем, концесіонером та кредитором(ами), що, визначає порядок та умови заміни концесіонера, а також може передбачати зобов'язання сторін договору, пов'язаних зі зміною концесіонера, виконання фінансових зобов'язань концесіонера перед кредитором(ми);

19) радник - фізична та/або юридична особа, яка за договором бере на себе зобов'язання щодо надання послуг у процесі підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії.

20) суспільно значимі послуги - послуги, спрямовані на забезпечення суспільних інтересів та потреб, що надаються необмеженому колу користувачів (споживачів) та/або надання яких, має забезпечуватись органами державної влади, органами Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування або підприємствами, установами, організаціями, що належать до сфери їх управління (далі - підприємства, установи, організації), або господарським товариством, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.

21) учасник - претендент, який за результатами процедури попереднього відбору (прекваліфікації) в установленому концесієдавцем порядку допущений до участі в концесійному конкурсі, сплатив реєстраційний внесок та уклав з концесієдавцем договір про конфіденційність наданої інформації.

Терміни "державно-приватне партнерство", "приватний партнер" вживаються у значенні, наведеному в [Законі України "Про державно-приватне партнерство"](#).

Стаття 2. Концесійне законодавство

1. Відносини, що виникають у зв'язку із концесіями, регулюються [Конституцією України](#), цим Законом, [Цивільним кодексом України](#), [Господарським кодексом України](#), [Земельним кодексом України](#), іншими законодавчими актами України, прийнятими на виконання цього Закону, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Відносини, що виникають у зв'язку із концесіями, не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно норми щодо внесення змін до цього Закону.

2. У разі якщо міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

3. Норми Закону України "Про державно-приватне партнерство" застосовуються лише у випадках, прямо передбачених цим Законом.

4. На відносини, що виникають у зв'язку з вибором концесіонера та виконанням концесійного договору, не застосовується законодавство про публічні закупівлі.

5. Концесія може застосовуватися для здійснення проектів у будь-яких сферах господарської діяльності, за виключенням об'єктів, щодо яких законами встановлені обмеження чи заборони щодо передачі їх в концесію.

"Об'єктами концесії не можуть бути існуючі об'єкти, які не підлягають приватизації відповідно до частини 2 статті 4 Закону України "Про приватизацію державного і комунального майна" та передання яких у концесію заборонено законом/цим Законом.

6. Норми цього Закону не застосовуються до проектів:

які не передбачають внесення інвестицій інвестором в об'єкт концесії;

в яких інвестор отримує повне відшкодування здійснених ним інвестицій за рахунок коштів державного або місцевого бюджетів;

які не передбачають створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом (об'єктами) концесії, та/або надання суспільно значимих послуг;

які передбачають пошук, розвідку родовищ корисних копалин та їх видобування.

Концесія передбачає взяття концесіонером на себе зобов'язань майнової відповідальності та переважної частини операційного ризику, який охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції.

Концесіонеру не гарантується окупність вкладених ним інвестицій або витрат, які виникли під час виконання робіт чи надання послуг відповідно до концесійного договору.

Стаття 3. Строк концесії

1. Концесійний договір укладається на строк, визначений у договорі, який має бути не менше п'яти років та не більше п'ятдесяти років, крім строку договору концесії щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг, який має бути не меншим 10 років.

2. Строк концесії визначається із урахуванням:

строку експлуатації об'єкта концесії та строку його амортизації;

строку обґрунтовано необхідного концесіонеру для відшкодування інвестицій, вкладених у об'єкт концесії (враховуючи витрати, понесені в зв'язку із залученням боргового фінансування), та отримання визначеного рівня прибутку;

строку обґрунтовано необхідного для досягнення цілей та задач концесії, а також характеристик сфери та соціальної важливості проекту, що здійснюється на умовах концесії.

РОЗДІЛ II

ПІДГОТОВКА ПРОПОЗИЦІЙ ТА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ДОЦІЛЬНІСТЬ АБО НЕДОЦІЛЬНІСТЬ ЗДІЙСНЕННЯ КОНЦЕСІЇ

Стаття 4. Підготовка пропозицій

Ініціаторами підготовки пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії можуть бути центральні або місцеві органи виконавчої влади, органи влади Автономної Республіки Крим чи органи місцевого самоврядування, державні або комунальні підприємства, установи, організації та/або господарське товариство, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, Національна академія наук України, галузеві академії наук, а також юридичні особи приватного права (резиденти та/або нерезиденти) або об'єднання таких юридичних осіб.

2. Підготовка пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії та проведення на їх підставі аналізу ефективності здійснюється у порядку, передбаченому [розділом III Закону України "Про державно-приватне партнерство"](#), з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Оцінка впливу на довкілля для провадження планової діяльності, що передбачена пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, здійснюється концесіонером після підписання концесійного договору відповідно до [Закону України "Про оцінку впливу на довкілля"](#).

Стаття 5. Прийняття рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії

1. Рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії приймаються протягом трьох календарних місяців з дня подання пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії (сільськими, селищними, міськими, в тому числі об'єднаних територіальних громад, районними та обласними радами - на найближчій сесії) у передбаченому цим Законом порядку на підставі висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії щодо об'єктів:

державної власності - центральним органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними об'єктами державної власності, а якщо такого органу не визначено - Кабінетом Міністрів України;

що належать Автономній Республіці Крим - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено - Радою міністрів Автономної Республіки Крим.

комунальної власності - органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до [Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні"](#);

У разі якщо концесіодавцем одночасно виступають декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування або Національна академія наук України, галузеві академії наук, державне підприємство, установа, організація господарське товариство, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, їх права та обов'язки, що пов'язані з їх спільною участю на стороні концесіодавця можуть визначатися договором, який укладається між ними. Такий договір укладається до моменту затвердження конкурсної документації або початку переговорів та може містити умови про:

розмір і форми їх участі в концесійному договорі, в тому числі фінансової та (або) іншої майнової участі;

порядок реалізації своїх прав та виконання зобов'язань у концесійному договорі, в тому числі розподіл прав на об'єкт концесії після його введення в експлуатацію;

умови розподілу концесійного платежу (у разі якщо такий платіж передбачається).

2. Рішення про доцільність здійснення концесії може передбачати необхідні заходи підготовки до проведення концесійного конкурсу:

1) заходи, що направлені на утворення конкурсної комісії;

2) заходи, необхідні для підготовки об'єкта до передачі в концесію, у тому числі, але не виключно, заходи, направлені на оформлення права державної/комунальної власності на майно, що є об'єктом концесії, формування та/або державну реєстрацію речових прав на земельні ділянки державної або комунальної власності, необхідні для здійснення концесії (у разі, якщо такі земельні ділянки не сформовані як об'єкти цивільних прав та/або речові права на них не зареєстровані або у разі необхідності поділу чи об'єднання таких земельних ділянок), проведення інвентаризації та незалежної оцінки майна, що є об'єктом концесії;

3) заходи, направлені на організацію інформаційного супроводження проекту, що здійснюється на умовах концесії, в тому числі проведення заходів з вивчення зацікавленості серед потенційних інвесторів;

4) заходи, направлені на залучення радників (у разі необхідності);

5) заходи, направлені на врегулювання взаємодії між концесієдавцями (якщо в проекті, що здійснюється на умовах концесії, беруть участь кілька концесієдавців);

6) інші заходи за рішенням концесієдавця.

У випадку, якщо рішення про доцільність здійснення концесії приймається органом, який не буде концесієдавцем, у такому рішенні повинен бути визначений концесієдавець.

Заходи, передбачені частиною другою цієї статті, мають бути виконані в строк, що не перевищує шість місяців з дати прийняття рішення про доцільність здійснення концесії.

4. Орган, що прийняв рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії, зобов'язаний протягом 5 робочих днів з дня прийняття відповідного рішення повідомити у письмовій формі про таке рішення особу, яка подала пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, та орган з державно-приватного партнерства.

5. З дня прийняття рішення про доцільність здійснення концесії балансоутримувач майна, що є об'єктом концесії без згоди концесієдавця не має права щодо:

припинення зобов'язань третьої сторони, яке пов'язане з об'єктом концесії, перед балансоутримувачем шляхом зарахування зустрічних вимог;

здійснення операцій (дій), внаслідок яких може відбутися відчуження об'єкта концесії чи зменшення його вартості або зменшення розміру, поділу/об'єднання, передачі в оренду(суборенду) або на правах емфітевзису, суперфіцію земельної ділянки державної/комунальної власності, яка перебуває в постійному користуванні/власності/оренді балансоутримувача та є необхідною для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

міни (обміну), іпотеки або застави майна, що є об'єктом концесії;

списання основних засобів, що є об'єктом концесії та мають залишкову вартість; безоплатної передачі та реалізації майна, що є об'єктом концесії для погашення заборгованості; передачі

майна, що є об'єктом концесії в оренду; внесення цього майна до статутного капіталу інших суб'єктів господарювання; передачі цього майна в управління/спільну діяльність;

вчинення дій, які можуть призвести до обмеження (обтяження) прав на земельну ділянку державної/комунальної власності, яка перебуває в постійному користуванні/власності/оренді балансоутримувача, та є необхідною для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

прийняття рішень про припинення господарської організації балансоутримувача шляхом реорганізації.

Якщо дії, передбачені частиною п'ятою цієї статті, вчиняються без попереднього погодження з концесієдавцем, такий правочин є недійсним.

Зазначені обмеження діють до завершення концесійного конкурсу та підписання концесійного договору або визнання конкурсу таким, що не відбувся.

Відповідальність за збереження цілісності об'єкту концесії та за шкоду, завдану такому об'єкту, несуть керівники балансоутримувачів.

Обтяження речових прав на нерухоме майно, зазначені у цій частині, підлягають державній реєстрації на підставі рішення про доцільність здійснення концесії.

6. У разі необхідності, концесієдавець може звернутися до Кабінету Міністрів України для прийняття рішення щодо координації дій центральних та/або місцевих органів виконавчої влади, які не є стороною концесійного договору, але від діяльності яких залежить ефективність підготовки та реалізація проекту, що здійснюється на умовах концесії.

РОЗДІЛ III

ВИЗНАЧЕННЯ КОНЦЕСІОНЕРА

Стаття 6. Порядок визначення концесіонера

1. Концесієдавець обирає концесіонера шляхом проведення концесійного конкурсу або у випадках, визначених цим Законом, за результатами конкурентного діалогу, або за результатами прямих переговорів з орендатором державного майна, що передається в концесію.

2. При виборі концесіонера концесієдавець повинен забезпечити дотримання принципів відкритості, рівності та відсутності дискримінації.

3. Концесійний конкурс, конкурентний діалог, прямі переговори з орендатором державного майна, що передається в концесію, проводиться в порядку, визначеному цим Законом.

Умови проведення концесійного конкурсу визначаються концесієдавцем у конкурсній документації.

Стаття 7. Конкурсна комісія

1. Для організації та проведення концесійного конкурсу утворюється конкурсна комісія, яка діє на підставі загального положення про конкурсну комісію з визначення концесіонера, що затверджується концесієдавцем.

2. Конкурсна комісія утворюється концесієдавцем протягом строку, передбаченого частиною другою статті 5 цього Закону на проведення заходів з підготовки до проведення конкурсу.

3. Конкурсна комісія утворюється у складі не менше як 7 осіб, та не більше 15 осіб.

Кількість членів конкурсної комісії має бути непарною.

Конкурсна комісія працює у формі засідань. Засідання конкурсної комісії є повноважними за умови присутності двох третин від загального складу комісії. Кожен член комісії має один голос. Рішення конкурсної комісії приймаються простою більшістю голосів від загального складу комісії. Рішення конкурсної комісії оформлюються протоколами, що підписуються усіма членами комісії, які були присутні на засіданні.

4. До складу конкурсної комісії обов'язково включаються:

щодо об'єктів державної власності - представники концесієдавця, органу з державно-приватного партнерства, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, представники органів місцевого самоврядування територіальної громади, якщо об'єкт концесії стосується інтересів відповідної територіальної громади, а також за рішенням концесієдавця представники інших державних органів та органів місцевого самоврядування, один представник профспілок балансоутримувача (у разі наявності);

щодо об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим - представники Ради міністрів Автономної Республіки Крим, республіканського органу виконавчої влади, уповноваженого управляти зазначеним майном Автономної Республіки Крим, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, представники органів місцевого самоврядування територіальної громади, якщо об'єкт концесії стосується інтересів відповідної територіальної громади, а також Фонду державного майна Автономної Республіки Крим, Міністерства фінансів Автономної Республіки Крим та Уповноваженого органу Автономної Республіки Крим із земельних питань, один представник профспілок балансоутримувача (у разі наявності);

щодо об'єктів комунальної власності - представники виконавчого органу концесієдавця, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, представники органів місцевого самоврядування територіальної громади, якщо об'єкт концесії стосується інтересів відповідної територіальної громади, а також за рішенням концесієдавця представники інших державних органів та органів місцевого самоврядування, один представник профспілок балансоутримувача (у разі наявності).

5. Голова та секретар конкурсної комісії є представниками концесієдавця.

За зверненням концесієдавця, кандидатури для включення до складу конкурсної комісії надаються відповідними органами протягом 10 календарних днів з дня отримання звернення.

6. До завдань конкурсної комісії належать:

визначення строків проведення концесійного конкурсу (в тому числі строку для прекваліфікації та конкурсу пропозицій);

розроблення та подання на затвердження концесієдавцю конкурсної документації;

реєстрація заявок претендентів на участь у попередньому відборі;

забезпечення претендентів і учасників концесійного конкурсу необхідною інформацією (документами) для підготовки заявки на участь у попередньому відборі, конкурсної пропозиції, та надання претендентам або учасникам конкурсу роз'яснень щодо конкурсної документації. Всі роз'яснення обов'язково надсилаються всім претендентам або учасникам;

надання на затвердження концесієдавцю висновку щодо допущення (недопущення) претендентів до участі у конкурсі пропозицій;

розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників концесійного конкурсу;

підготовка висновків щодо визначення найкращих умов здійснення концесії, запропонованих учасниками концесійного конкурсу;

повідомлення переможця концесійного конкурсу про результати концесійного конкурсу за дорученням концесієдавця;

інші завдання, пов'язані з організацією та проведенням концесійного конкурсу.

7. Незалежні експерти можуть залучатися концесієдавцем до роботи конкурсної комісії на підставі договору, з правом дорадчого голосу.

Концесієдавець здійснює відбір незалежних експертів на конкурсних засадах.

Незалежними експертами не можуть бути:

громадяни держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, або особи, які перебувають у трудових чи інших договірних відносинах з ними;

засновники, учасники юридичних осіб, які подали заявку на участь у концесійному конкурсі або були залучені у якості радників, або особи пов'язані з ними відносинами контролю, а також особи, які перебувають у трудових чи інших договірних відносинах з такими юридичними особами.

Оплата послуг незалежного експерта здійснюється за рахунок коштів реєстраційного внеску сплаченого відповідно до частини п'ятої статті 13 цього Закону.

8. Члени конкурсної комісії повинні мати досвід з питань державно-приватного партнерства або управління державним або комунальним майном або у сфері, в якій реалізується проект на умовах концесії або повинні володіти спеціальними знаннями в певній галузі.

9. Конкурсна комісія зобов'язана розробити/забезпечити розроблення радниками конкурсної документації та подати її на затвердження концесієдавцю у строк, визначений концесієдавцем, але не пізніше, ніж через 180 календарних днів з дати затвердження складу конкурсної комісії. За рішенням концесієдавця цей строк може бути продовжений, але не більше ніж на 180 календарних днів.

Стаття 8. Конкурсна документація

1. Концесієдавець затверджує конкурсну документацію, підготовлену конкурсною комісією, протягом 10 календарних днів з дати подання документації конкурсною комісією.

2. Конкурсна документація складається з:

умов проведення концесійного конкурсу;

інструкції для претендентів;

інструкції для учасників;

проекту концесійного договору, з вказівкою на те, які умови договору не можуть бути предметом переговорів;

інших документів за рішенням концесієдавця.

3. Концесієдавець може внести зміни до конкурсної документації, що надані конкурсною комісією, не пізніше ніж як за 20 днів до дати закінчення строку для подачі конкурсних пропозицій.

4. В умовах проведення концесійного конкурсу обов'язково зазначається:

опис об'єкта концесії;

строк проведення концесійного конкурсу;

загальний опис критеріїв відбору претендентів;

визначення істотних умов концесійного договору, зокрема визначення переліку робіт та послуг, що повинні надаватись концесіонером, визначення прогнозованих джерел доходу концесіонера;

пропозиції щодо розподілу ризиків між концесіонером та концесієдавцем;

розмір реєстраційного внеску, що підлягає сплаті претендентом;

обсяг та форма державної підтримки, у разі якщо така підтримка передбачена;

вимоги до розміру та форми забезпечення конкурсної пропозиції (у разі наявності);

створення юридичної особи резидента України для укладення концесійного договору, у випадку якщо переможцем конкурсу буде визначено нерезидента або об'єднання нерезидентів;

інші умови за рішенням концесієдавця.

Умовами проведення концесійного конкурсу можуть бути передбачені обов'язки концесіонера щодо:

працевлаштування в рамках виконання концесійного договору певної кількості працівників балансоутримувача або інші соціальні зобов'язання, що покладаються на концесіонера (у разі наявності);

внесення одноразового фіксованого платежу на користь концесієдавця-балансоутримувача, міжнародної фінансової організації, державного або комунального підприємства, установи, організації та/або господарського товариства, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим у випадку, передбаченому статтею 34 цього Закону;

фінансування будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту) об'єктів суміжної інфраструктури (залізничних, автомобільних шляхів, ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій, тощо), які не є об'єктом концесії та є необхідні для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії та умови повернення вказаних інвестицій;

інші зобов'язання за рішенням концесієдавця.

5. У разі включення до умов концесійного конкурсу обов'язків концесіонера, визначених у частині четвертій цієї статті, вони мають бути обґрунтовані у пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства та міститися у висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

Стаття 9. Рішення про проведення концесійного конкурсу

1. Рішення про проведення концесійного конкурсу приймається концесієдавцем не пізніше, ніж через 60 календарних днів після затвердження конкурсної документації.

Стаття 10. Етапи концесійного конкурсу

1. Концесійний конкурс складається з наступних етапів:

1) попередній відбір претендентів (прекваліфікація);

2) подання конкурсних пропозицій учасниками;

3) оцінка конкурсних пропозицій і вибір учасника, який запропонував найкращі умови здійснення концесії;

4) переговори з учасником, який запропонував найкращі умови здійснення концесії.

Стаття 11. Оголошення про проведення концесійного конкурсу

1. Оголошення про проведення концесійного конкурсу публікується концесієдавцем українською мовою в газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України" чи офіційному друкованому засобі масової інформації відповідного органу місцевого самоврядування або органу влади Автономної Республіки Крим та на офіційному сайті концесієдавця українською та англійською мовами, не пізніше 10 календарних днів з дня прийняття рішення про проведення концесійного конкурсу.

Оголошення про проведення концесійного конкурсу публікується не пізніше 10 календарних днів з дня прийняття рішення про проведення концесійного конкурсу:

щодо державного майна безоплатно концесієдавцем у одному із офіційних державних видань українською мовою в газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України" та оприлюднюється безоплатно через авторизовані електронні майданчики в системі публічних закупівель;

щодо майна автономної республіки Крим офіційному друкованому засобі масової інформації органу влади Автономної Республіки Крим;

щодо майна органів місцевого самоврядування офіційному друкованому засобі масової інформації органу місцевого самоврядування.

Також оголошення оприлюднюється на офіційному сайті концесієдавця українською та англійською мовами у тіж строки.

В оголошенні про проведення концесійного конкурсу зазначаються:

умови проведення концесійного конкурсу;

строк подачі заявок для участі в попередньому відборі, який визначається концесієдавцем, не може бути меншим, ніж 30 календарних днів з дати публікації оголошення про проведення концесійного конкурсу та не може перевищувати 45 календарних днів;

місце отримання інструкції для претендентів;

інша інформація за рішенням концесієдавця.

2. Оголошення про проведення концесійного конкурсу розміщується одночасно з інструкцією для претендентів на офіційному сайті концесієдавця.

Стаття 12. Попередній відбір претендентів (прекваліфікація)

1. Процедура попереднього відбору претендентів проводиться концесієдавцем з метою виявлення потенційних учасників, які володіють належним рівнем компетенції та фінансової спроможності для здійснення проекту на умовах концесії.

2. Інструкція для претендентів повинна містити інформацію про:

- 1) вимоги до претендентів для допущення їх до участі в конкурсі пропозицій, перелік документів, необхідних для подання конкурсній комісії, та порядок їх подання;
- 2) вимоги до оформлення та змісту заявок на участь у попередньому відборі;
- 3) порядок подання заявок на участь у попередньому відборі та їх реєстрація;
- 4) порядок отримання додаткової інформації, необхідної для подання заявки на участь у попередньому відборі;
- 5) внесення змін до заявки на участь у попередньому відборі та порядок її відкликання;
- 6) порядок розгляду заявок на участь у попередньому відборі та прийняття рішення про допущення (недопущення) претендентів до участі в конкурсі пропозицій;
- 7) порядок повідомлення претендентів про результати розгляду заявок на участь у попередньому відборі;
- 8) критерії попереднього відбору;
- 9) розмір реєстраційного внеску;
- 10) розмір та порядок внесення одноразового фіксованого платежу у разі якщо такий платіж передбачається умовами конкурсу, в тому числі відшкодування витрат на залучення радників (у разі їх залучення);
- 11) інші відомості (дані) за рішенням концесієдавця.

3. Під час попереднього відбору претендент має відповідати щонайменше трьом з наступних критеріїв:

- 2) наявність обладнання та матеріально-технічної бази для виконання проектних, будівельних та експлуатаційних робіт та матеріально-технічного обслуговування;
- 3) наявність та відповідний рівень професійної та технічної кваліфікації робітників;
- 4) наявність документально підтвердженого досвіду виконання аналогічних договорів;
- 5) наявність ресурсів для забезпечення фінансування проекту концесії, або досвіду гарантованого залучення фінансування для реалізації подібних проектів;
- 6) інший критерій за рішенням конкурсної комісії.

Для цілей підтвердження відповідності претендентів критеріям попереднього відбору, підтвердні документи можуть подаватися як щодо самого претендента так і щодо осіб пов'язаних з ним відносинами контролю.

4. Не можуть бути допущені до участі в конкурсі пропозицій претенденти, які:

- 1) на дату подання заявки визнані банкрутами або щодо них порушено провадження у справі про банкрутство;
- 2) перебувають у стадії ліквідації або реорганізації;
- 3) контролюються один одним, перебувають під спільним контролем або є пов'язаними особами (у разі подання заявки окремо кожним претендентом);
- 4) не подали повну інформацію про осіб, що здійснюють безпосередній або опосередкований контроль над ними, включаючи кінцевих бенефіціарних власників (контролерів);

5) є юридичними особами, власниками 10 відсотків і більше акцій (часток) та/або кінцевим бенефіціаром власником (контролером) який є резидентом держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, чи державою, визнаною Верховною Радою України державою-агресором;

6) є особами, зареєстрованими в офшорній зоні, або особами, акції (частки) яких у сукупності більш, ніж на 50 відсотків статутного капіталу належать прямо або опосередковано таким особам (перелік таких зон визначає Кабінет Міністрів України), чи країнах, включених FATF до списку країн, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом;;

7) є особами, які прямо чи опосередковано перебувають під контролем осіб, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є особи, визначені в цій частині, або є пов'язаними особами таких осіб;

8) є юридичними особами чи пов'язаними з ними особами, зареєстрованими в державі, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, або стосовно яких застосовано санкції відповідно до законодавства України або міжнародного права;

9) є державними підприємствами, установами, організаціями власником яких є держава Україна та комунальними підприємствами, установами, організаціями;

10) є радниками, залученими для підготовки проекту, який здійснюється на умовах концесії.

Термін "контроль" вживається у значенні, наведеному у [Законі України "Про акціонерні товариства"](#), термін "кінцевий бенефіціарний власник (контролер)" вживається у значенні, наведеному у [Законі України "Про запобігання та протидію легалізації \(відмиванню\) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення"](#), термін "пов'язані особи" вживається у значенні, наведеному у [Податковому кодексі України](#).

5. Рішення концесієдавця та висновки про проходження претендентами попереднього відбору або недопущення претендентів до участі у конкурсі пропозицій приймається протягом 14 календарних днів з дня закінчення строку прийняття заявок претендентів на участь у попередньому відборі.

Стаття 13. Результати попереднього відбору

1. Концесієдавець повинен у письмовій формі проінформувати претендентів про результати попереднього відбору протягом п'яти календарних днів від дати затвердження висновку щодо їх допущення/недопущення до участі у конкурсі пропозицій.

2. У разі недопущення претендентів до участі у конкурсі пропозицій у повідомленні, зазначеному у частині першій цієї статті, мають бути зазначені причини такої відмови.

3. Претендентам, які допущені до участі у конкурсі пропозицій, одночасно з повідомленням про допущення надається:

проект договору про конфіденційність наданої інформації;

інформація про розмір та порядок сплати реєстраційного внеску та укладання договору про конфіденційність наданої інформації.

4. Претендент протягом 5 робочих днів з дати отримання повідомлення про допущення до участі у конкурсі пропозицій зобов'язаний надати концесієдавцю докази щодо сплати реєстраційного внеску та укладання договору про конфіденційність наданої інформації.

5. Реєстраційний внесок сплачується претендентом у розмірі, що визначається концесієдавцем, з урахуванням вартості проекту, що здійснюється на умовах концесії, та не може перевищувати суму, що дорівнює 100 мінімальним заробітним платам. Для цілей обчислення розміру реєстраційного внеску використовується розмір мінімальної заробітної плати, що визначений в Законі про Державний бюджет станом на 1 січня року, в якому опубліковане оголошення про проведення концесійного конкурсу.

Кошти, які надійшли від сплати реєстраційного внеску, використовуються виключно для покриття витрат, пов'язаних з організацією та проведенням концесійного конкурсу, а також на залучення до роботи конкурсної комісії незалежних експертів.

Реєстраційний внесок сплачується до спеціального фонду відповідного місцевого або державного бюджету або на рахунок концесієдавця та спрямовується на покриття витрат концесієдавця на організацію та проведення концесійного конкурсу, а також на залучення до роботи конкурсної комісії незалежних експертів.

6. Після виконання претендентом вимог, зазначених у частині четвертій цієї статті, конкурсна комісія на наступний робочий день реєструє учасників концесійного конкурсу та протягом 3 робочих днів направляє учасникам запрошення для участі в конкурсній пропозиції.

Запрошення має містити інформацію про:

- 1) порядок, строки та місце одержання інструкції для учасників;
- 2) проект концесійного договору з вказівкою на те, які умови договору не можуть бути предметом переговорів;
- 3) інші документи, що є частиною конкурсної документації;
- 4) порядок доступу до віртуальної кімнати даних (у разі її створення).

Стаття 14. Конкурс пропозицій

1. Порядок подачі конкурсних пропозицій визначається інструкцією для учасників.

Інструкція для учасників повинна містити наступну інформацію:

вимоги до оформлення конкурсної пропозиції;

строк подання конкурсної пропозиції;

строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними;

критерії та методику оцінки конкурсної пропозиції, питому вагу кожного з критеріїв оцінки конкурсної пропозиції;

розмір, форму, строк дії забезпечення конкурсної пропозиції та перелік випадків, коли забезпечення конкурсної пропозиції не повертається учаснику (у разі наявності забезпечення конкурсної пропозиції);

розмір, форму та строк надання забезпечення виконання концесійного договору (у разі необхідності);

показники результативності проекту, що здійснюється на умовах концесії. Показники результативності не повинні містити посилання на конкретну торговельну марку чи фірму, патент, конструкцію або тип, джерело походження або виробника. У разі якщо таке посилання є необхідним, воно повинно бути обґрунтованим, а специфікація повинна містити вираз "або еквівалент";

соціальні зобов'язання, що покладаються на концесіонера (у разі наявності);

іншу інформацію за рішенням концесієдавця.

2. Конкурсна пропозиція повинна складатись з двох частин - технічної та фінансово-економічної.

3. Строк подання конкурсних пропозицій повинен становити не менше 60 календарних днів з дня отримання запрошення для участі в конкурсі пропозицій. Розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників здійснюються відповідно до положень інструкції для учасників.

4. У будь-який час до закінчення терміну подачі конкурсних пропозицій учасник має право змінити або відкликати свою конкурсну пропозицію.

5. У разі якщо конкурсну пропозицію подав лише один учасник, концесійний договір може бути укладений з цим учасником шляхом проведення переговорів з урахуванням положень частини четвертої статті 17.

Стаття 15. Забезпечення конкурсної пропозиції

1. За рішенням концесієдавця від учасників концесійного конкурсу може вимагатися забезпечення конкурсної пропозиції.

Забезпечення конкурсної пропозиції надається у формі гарантії чи в іншій формі відповідно до умов конкурсу.

У разі прийняття такого рішення в інструкції для учасників повинно бути зазначено про розмір, форму, строк дії та перелік випадків, коли забезпечення конкурсної пропозиції не повертається учаснику. У такому разі учасник під час подання конкурсної пропозиції одночасно надає забезпечення конкурсної пропозиції.

2. Розмір забезпечення конкурсної пропозиції не може перевищувати 1 відсоток від очікуваного обсягу капітальних інвестицій проекту, що здійснюється на умовах концесії.

3. Забезпечення конкурсної пропозиції реалізується у разі:

відкликання конкурсної пропозиції учасником після закінчення строку її подання, але до того, як сплив строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними;

не підписання учасником, який став переможцем концесійного конкурсу, концесійного договору, крім випадків форс мажору, що підтверджено відповідно до чинного законодавства України;

ненадання переможцем концесійного конкурсу забезпечення виконання концесійного договору після отримання запрошення взяти участь в переговорах щодо укладення концесійного договору, якщо надання такого забезпечення передбачено інструкцією для учасників;

в інших випадках, визначених інструкцією для учасників.

4. Кошти, що надійшли у результаті реалізації забезпечення конкурсної пропозиції (у разі якщо вони не повертаються учаснику), підлягають перерахуванню до Державного бюджету України або відповідного місцевого бюджету.

Стаття 16. Оцінка конкурсних пропозицій

1. Оцінка конкурсних пропозицій здійснюється в два етапи.

2. На першому етапі оцінюється технічна частина конкурсної пропозиції учасників на предмет її відповідності умовам конкурсу та вимогам щодо показників результативності, які визначені в інструкції для учасників.

До другого етапу оцінки допускаються тільки ті конкурсні пропозиції, що відповідають умовам конкурсу та вимогам, щодо показників результативності, які визначені в інструкції для учасників.

3. На другому етапі оцінюється фінансово-економічна частина конкурсної пропозиції.

Критеріями оцінки конкурсних пропозицій на другому етапі можуть бути один або кілька наступних критеріїв:

строк концесії;

показник IRR (внутрішня норма прибутку) проекту, що здійснюється на умовах концесії;

чиста поточна вартість (NPV) всіх грошових потоків проекту, що здійснюється на умовах концесії;

чиста поточна вартість (NPV) капітальних інвестицій, витрат на експлуатацію та матеріально-технічне обслуговування об'єкту концесії;

надійність запропонованого механізму фінансування;

обсяги можливої державної підтримки (зокрема плати за експлуатаційну готовність у випадку концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг) у разі її надання;

чиста поточна вартість (NPV) концесійного платежу (у разі його наявності);

інші критерії за рішенням концесієдавця, які оцінюють фінансово-економічну ефективність проекту, що здійснюється на умовах концесії.

4. У разі встановлення кількох критеріїв їх питома вага встановлюється інструкцією для учасників.

5. У випадку визначення критерію оцінки, що пов'язаний з показником чистої поточної вартості (NPV), в інструкції для учасників встановлюються чіткі вимоги до розрахунку показника середньозваженої вартості капіталу (WACC).

Стаття 17. Визначення переможця концесійного конкурсу та проведення переговорів щодо укладання концесійного договору

2. Концесієдавець затверджує висновок протягом 5 робочих днів з дня затвердження його конкурсною комісією.

3. Протягом 3 робочих днів з дати затвердження висновку, зазначеного в частині першій цієї статті, концесієдавець запрошує учасника, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку, взяти участь в переговорах щодо укладання концесійного договору.

4. Під час переговорів з учасником, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку, забороняється змінювати умови концесійного договору, які відображають зміст конкурсної пропозиції переможця та відповідно до інструкції для учасників не можуть бути предметом переговорів.

Положення цієї частини поширюються і на випадок переговорів з наступним (за результатом) учасником у випадку передбаченому частиною п'ятою цієї статті.

5. Переговори з учасником, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку щодо інших умов концесійного договору тривають не більше ніж 90 календарних днів з дня наступного за днем отримання запрошення на участь у переговорах щодо укладення концесійного договору. Зазначений строк може бути продовжений у випадку реалізації інноваційних проектів, великих комплексних інфраструктурних проектів чи проектів із складним і структурованим фінансуванням за письмовою згодою сторін, однак загальний строк переговорів не може становити більше ніж 180 календарних днів.

Якщо сторонами не досягнуто згоди щодо інших умов концесійного договору, концесіодавець повідомляє учасника про припинення переговорів та запрошує до переговорів наступного за результатом учасника.

Переговори з наступним (за результатом) учасником концесійного конкурсу щодо умов концесійного договору тривають не більше ніж 90 календарних днів з дня наступного за днем про прийняття рішення про припинення переговорів з переможцем концесійного конкурсу. Зазначений строк може бути продовжений у випадку реалізації інноваційних проектів, великих комплексних інфраструктурних проектів чи проектів із складним і структурованим фінансуванням за письмовою згодою сторін, однак загальний строк переговорів не може становити більше ніж 180 календарних днів.

Якщо сторонами знову (вдруге) не досягнуто згоди щодо умов концесійного договору, конкурс визнається таким, що не відбувся.

Концесіодавцем може бути прийняте рішення про проведення повторного конкурсу у порядку, встановленому Розділом III цього Закону.

Рішення про проведення повторного концесійного конкурсу приймається не пізніше ніж через 30 днів з дати визнання конкурсу таким, що не відбувся.

Повторний конкурс проводиться у порядку передбаченому статтями 10, 11 Розділу III цього Закону.

6. Концесіодавцю заборонено відновлювати переговори з тим учасником концесійного конкурсу, переговори з яким були припинені.

У разі якщо конкурс або конкурентний діалог проводиться за результатами розгляду пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, що подана юридичною особою приватного права (резиденти та/або нерезиденти) або об'єднанням таких юридичних осіб, ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії може бути визнаний переможцем конкурсу, якщо:

його конкурсна пропозиція отримала найвищу оцінку, або

якщо він погодиться укласти концесійний договір на умовах конкурсної пропозиції, яка отримала найвищу оцінку.

У разі якщо переможцем конкурсу буде визнано іншу особу, ніж ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, переможець конкурсу має компенсувати ініціатору пропозиції обґрунтовані, справедливі і належним чином задокументовані витрати, що виникли внаслідок підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

Стаття 18. Конкурентний діалог

1. Конкурентний діалог є різновидом концесійного конкурсу та може бути застосованим у випадку, коли концесіодавець не може чітко визначити технічні, якісні характеристики

проекту, що здійснюється на умовах концесії, або коли невідомо, що потенційні учасники конкурсу можуть запропонувати з точки зору технічних, фінансових та юридичних рішень і для прийняття оптимального рішення необхідно провести переговори з учасниками (у випадку реалізації інноваційних проектів, великих комплексних проектів транспортної інфраструктури чи проектів із складним і структурованим фінансуванням, тощо).

До проведення конкурентного діалогу застосовуються положення цього розділу щодо проведення концесійного конкурсу з урахуванням особливостей передбачених цією статтею.

Конкурентний діалог складається з наступних етапів:

- 1) попередній відбір претендентів (прекваліфікація);
- 2) подання учасниками пропозицій щодо технічних та якісних характеристик проекту, що здійснюється на умовах концесії;
- 3) проведення конкурсною комісією переговорів з кожним учасником;
- 4) розробка конкурсною комісією умов концесійного конкурсу, інструкції для учасників та проекту концесійного договору;
- 5) запрошення учасників до участі у конкурсі пропозицій;
- 6) оцінка конкурсних пропозицій і вибір учасника, який запропонував найкращі умови здійснення концесії;
- 7) переговори з учасником, який запропонував найкращі умови здійснення концесії.

2. Оголошення про проведення конкурентного діалогу публікується в порядку, передбаченому частиною першою статті 11 цього Закону, та повинно містити інструкцію для претендентів в якій також надається опис робіт, які необхідно виконати, та/або послуг, що мають бути надані в рамках реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.

3. Учасники, які пройшли попередній відбір відповідно до положень статті 12 та частини першої-п'ятої статті 13 цього Закону, повинні надати свої пропозиції щодо технічних та якісних характеристик проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Строк подання зазначених пропозицій не повинен бути меншим, ніж 45 календарних днів з дня публікації оголошення про проведення конкурентного діалогу.

Конкурсна комісія проводить переговори з кожним учасником окремо, а також додатково можуть проводитися спільні зустрічі з усіма учасниками для обговорення поданих пропозицій. Під час переговорів можуть бути обговорені всі аспекти проекту, що здійснюється на умовах концесії. Конкурсна комісія під час переговорів не має права застосовувати дискримінаційний підхід до різних учасників, зокрема розголошувати конфіденційну інформацію, отриману від учасників під час проведення таких переговорів.

До проведення переговорів конкурсною комісією можуть залучатись радники.

Всі переговори з учасниками фіксуються шляхом складання протоколу.

Метою проведення переговорів є визначення основних параметрів проекту, що здійснюється на умовах концесії. Після завершення переговорів конкурсна комісія протягом 90 календарних днів готує та передає на затвердження концесієдавцю умови концесійного конкурсу, інструкцію для учасників та проект концесійного договору, а також інші документи, що необхідні для проведення конкурсу пропозицій, запрошення взяти участь у конкурсі пропозицій.

4. Строк подання конкурсних пропозицій становить не менше 90 календарних днів з дня отримання запрошення взяти участь у конкурсі пропозицій. Розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників здійснюються відповідно до положень інструкції для учасників з урахуванням положень статті 16 цього Закону.

5. У будь-який час до закінчення терміну подачі конкурсних пропозицій учасник має право змінити або відкликати свою конкурсну пропозицію.

Визначення переможця та проведення переговорів щодо укладення концесійного договору відбувається з урахуванням положень статті 17 цього Закону.

Стаття 19. Визнання конкурсу таким, що не відбувся

1. Конкурс може бути визнаний таким, що не відбувся у разі:

- 1) відсутності заявок для участі в попередньому відборі;
- 2) якщо за результатами попереднього відбору до участі у конкурсі пропозицій не допущено жодного претендента;
- 3) якщо учасниками не було подано жодної конкурсної пропозиції;
- 4) відкликання єдиної конкурсної пропозиції учасником після закінчення строку її подання, але до того, як сплив строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними;
- 5) не підписання учасником, який став переможцем концесійного конкурсу, а також наступним за результатами учасником концесійного договору;
- 6) визнання результатів концесійного конкурсу в цілому, чи його окремого етапу недійсними в судовому порядку.
- 7) недосягнення згоди щодо умов концесійного договору протягом строку, встановленого частиною п'ятою статті 17 цього Закону.

2. У разі настання обставин, передбачених частиною першою цієї статті, концесіодавець приймає рішення про визнання конкурсу таким, що не відбувся.

Стаття 20. Оскарження

1. Спори, що виникають у зв'язку з концесійним конкурсом, вирішуються в судовому порядку.
2. Суб'єктом оскарження можуть бути виключно претенденти та/або учасники концесійного конкурсу.

Стаття 22. Укладення концесійного договору шляхом проведення прямих переговорів з орендарем державного майна

1. Концесійний договір може бути укладений шляхом прямих переговорів з орендарем державного майна за умови якщо:

- 1) договір оренди було укладено до набуття чинності цим Законом;
- 2) орендар має намір реалізувати інвестиційний проект на умовах концесії з використанням орендованого майна, що потребує внесення додаткових інвестицій;
- 3) орендар належним чином виконував свої обов'язки за договором оренди та не допускав істотного порушення своїх зобов'язань. На момент звернення орендаря з пропозицією про здійснення державного-приватного партнерства у формі концесії в орендодавця відсутні будь-які претензії щодо істотного порушення орендарем своїх зобов'язань за договором

оренди. Відсутність претензій орендодавця підтверджується Актом перевірки виконання умов договору оренди, який підписується представниками орендодавця (Акт перевірки). Порядок проведення такої перевірки встановлюється Фондом державного майна України та включає проведення інвентаризації орендованого майна;

4) строк концесійного договору не повинен перевищувати строку, який станом на момент укладення концесійного договору залишився до терміну закінчення договору оренди нерухомого майна та не може бути меншим, ніж три роки, та більшим, ніж п'ятдесят років. У разі, якщо орендарем було укладено декілька договорів оренди майна, і орендар має намір реалізувати інвестиційний проект на умовах концесії на базі майна, що є об'єктом оренди за декількома договорами оренди (в тому числі договорами оренди рухомого майна), тоді береться до уваги термін закінчення дії того договору оренди нерухомого майна, який спливає першим;

5) орендар відповідає вимогам до претендента та концесіонера, а також іншим вимогам, встановленим цим Законом до орендаря (далі - вимоги до орендаря);

6) укладення та виконання концесійного договору не повинно призводити до зменшення обсягу інвестиційних зобов'язань, передбачених договором оренди (у разі наявності в договорі оренди інвестиційних зобов'язань у відповідних обсягах).

2. Орендар, який має намір реалізувати інвестиційний проект на умовах концесії з використанням орендованого майна, звертається з пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства на умовах концесії до концесієдавця у порядку, передбаченому цим Законом.

3. У процесі підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства на умовах концесії орендар звертається до концесієдавця з проханням розглянути концептуальну записку та подати рекомендації щодо доцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування.

4. У разі надання концесієдавцем рекомендацій щодо доцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування, концесієдавець одночасно звертається до орендодавця щодо необхідності здійснення перевірки виконання умов договору (договорів) оренди та надання Акта перевірки.

Така перевірка проводиться у строк, що не перевищує 60 календарних днів з моменту звернення концесієдавця.

Ненадання орендодавцем Акта перевірки на момент закінчення вказаного строку або відсутність у Акті перевірки істотних порушень зобов'язань за договором оренди, вчинених орендарем, свідчить про відсутність претензій орендодавця в частині виконання умов договору оренди. До Акта перевірки долучаються результати проведеної в рамках перевірки інвентаризації. Акт перевірки надається також орендарю. Дані інвентаризації використовуються орендарем для підготовки техніко-економічного обґрунтування та є підставою для визначення об'єкту концесії. У разі ненадання Акта перевірки, проведення інвентаризації забезпечується концесієдавцем. Інвентаризація майна, що входить до складу об'єкту оренди, здійснюється із врахуванням того, що будь-які невід'ємні поліпшення орендованого майна, здійснені як за згодою, так і без згоди орендодавця, за рахунок орендаря, в тому числі нові речі, створені в результаті таких поліпшень, а також нові об'єкти, збудовані орендарем, в тому числі на місці демонтованого, знесеного, списаного орендованого майна (далі - невід'ємні поліпшення), є державною власністю за умови передачі таких поліпшень, нових речей, об'єктів в концесію за концесійним договором. Вартість зазначених невід'ємних

поліпшень, нових речей, об'єктів не враховується при визначенні розміру концесійного платежу.

5. Разом з пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства на умовах концесії орендар подає концесієдавцю наступні документи:

- 1) копію договору (договорів) оренди з усіма додатками, змінами та доповненнями;
- 2) документи та/або інформацію, які підтверджують відповідність орендаря вимогам до претендента, визначеним пунктами 1, 2, 4 - 9 частини четвертої статті 12 цього Закону;
- 3) документи, які підтверджують відповідність орендаря вимогам до концесіонера, визначеним частиною четвертої статті 23 цього Закону;
- 4) документи, які підтверджують наявність можливості забезпечити фінансування проекту, який планується реалізувати на умовах концесії, та/або наявність досвіду залучення фінансування для реалізації подібних проектів (наявність досвіду може бути підтверджена за рахунок осіб, пов'язаних з орендарем відносинами контролю);
- 5) проект концесійного договору.

6. Концесієдавець за результатами розгляду документів, визначених частиною п'ятою цієї статті, а також Акта перевірки виконання умов договору оренди, розпочинає процедуру здійснення аналізу ефективності у строк, що не перевищує п'яти робочих днів з моменту отримання пропозиції. Аналіз ефективності не здійснюється у випадку неподання орендарем документів та/або інформації, передбаченої частиною п'ятою цієї статті, або якщо надані документи та інформація не підтверджують відповідність вимогам до орендаря, а також в інших випадках, передбачених законодавством. У разі ненадання орендодавцем Акта перевірки у строк, встановлений частиною четвертою цієї статті, концесієдавець розпочинає процедуру здійснення аналізу ефективності без такого Акта.

Концесієдавець повідомляє орендаря про здійснення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесій або про відмову у здійсненні такого аналізу у строк, що не перевищує 3-х робочих днів з моменту прийняття відповідного рішення. Проведення аналізу ефективності здійснюється у порядку, передбаченому цим Законом.

7. У разі позитивного висновку за результатами проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства концесієдавець у п'ятнадцятиденний термін з моменту погодження висновку органом з державно-приватного партнерства, передає його разом з проектом рішення про доцільність здійснення концесії та запровадження процедури прямих переговорів на розгляд Кабінету Міністрів України.

Заходи, передбачені рішенням про доцільність концесії, окрім передбачених частиною третьою статті 5 цього Закону, повинні включати заходи щодо підготовки істотних умов концесійного договору.

8. Рішення Кабінету Міністрів України про запровадження процедури прямих переговорів є підставою для проведення прямих переговорів.

9. Договір оренди вважається припиненим з моменту укладення концесійного договору. Припинення договору оренди не тягне за собою необхідності передачі майна, що є об'єктом оренди, орендодавцю. У разі якщо об'єктом концесії за концесійним договором стає лише частин об'єктів, які орендуються концесіонером, всі правові наслідки, передбачені цією частиною даної статті відносно припинення договору оренди застосовуються в частині, що стосується оренди тих об'єктів, які надаються в концесію, а в частині, що стосується решти

об'єктів оренди, які не передаються в концесію, вказаний договір оренди продовжує зберігати свою чинність.

У разі припинення договору оренди з підстав, зазначених у цій частині, невід'ємні поліпшення орендованого майна, здійснені орендарем за погодженням з орендодавцем, компенсації не підлягають.

Стаття 21. Особливості участі тимчасових об'єднань юридичних осіб

Тимчасові об'єднання юридичних осіб приватного права (резидентів та/або нерезидентів) можуть брати участь в концесійному конкурсі та прямих переговорах.

2. Для цілей підтвердження відповідності тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) критеріям попереднього відбору інформація подається як щодо об'єднання юридичних осіб в цілому, так і щодо його окремих членів чи осіб пов'язаних з ними відносинами контролю.

3. Після завершення етапу попереднього відбору склад тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) може бути змінено до моменту подачі конкурсної пропозиції, за згодою концесієдавця, та має повторно отримати висновок щодо їх допущення до участі у конкурсі пропозицій.

4. У випадку, якщо конкурсна пропозиція тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) отримала найвищу оцінку, всі члени об'єднання зобов'язані протягом 90 календарних днів, з моменту отримання запрошення, зазначеного у частині третій статті 17 цього Закону, утворити спеціальну юридичну особу для цілей реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, яка буде діяти в якості концесіонера.

5. Жоден з учасників тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) не може брати участь (прямо чи опосередковано) в інших тимчасових об'єднаннях, які беруть участь в одному і тому ж концесійному конкурсі. Порушення даної заборони є підставою для виключення (не включення) тимчасових об'єднань з переліку претендентів, та/або з переліку учасників.

Стаття 23. Залучення радників

1. Для цілей визначених частиною третьою цієї статті концесієдавцем та /або державним або комунальним підприємством, установою, організацією та/або господарським товариством, господарським товариством, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим можуть залучатися радники.

Якщо вартість активів, що входять до об'єкту концесії згідно з даними фінансової звітності за останній звітний рік перевищує 250 мільйонів гривень або за результатами оцінки, проведеної в порядку визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та оціночну діяльність вартість об'єкта концесії перевищує 250 мільйонів гривень або очікувана вартість новоствореного об'єкту концесії перевищує 250 мільйонів гривень, залучення радника є обов'язковим.

2. Радники залучаються на конкурсних засадах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Конкурсний відбір радників здійснюється з дотриманням принципів конкурентності, рівноправності, загальнодоступності, гласності та прозорості, незалежності членів конкурсної комісії. Критерії, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, мають передбачати, зокрема:

досвідченість радника у виконанні аналогічних завдань;

компетентність (кваліфікація, досвід, знання та навички);

запропоновану радником методику підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії, стратегію проведення концесійного конкурсу, матеріально-технічне забезпечення та організацію проекту, що здійснюється на умовах концесії;

запропоновані радником строки підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії;

наявність представництва в Україні або залучення інших консультантів-резидентів (для нерезидентів).

3. До основних завдань радників можуть належати:

збір інформації та аналіз економічних, технічних та фінансових показників об'єкта концесії;

підготовка пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, включаючи концептуальну записку та/або техніко-економічне обґрунтування проекту, що здійснюється на умовах концесії;

підготовка фінансової моделі проекту, що здійснюється на умовах концесії;

систематизація документів та підготовка віртуальної кімнати даних;

проведення або забезпечення проведення аналізу, в тому числі юридичного, фінансового, податкового, операційного/технічного;

надання послуг з фінансового аудиту, незалежної оцінки об'єкта концесії, екологічного аудиту або організація надання відповідних послуг третіми особами;

визначення інвестиційної привабливості об'єкта концесії та можливих шляхів її підвищення;

здійснення заходів щодо пошуку потенційного інвестора;

підготовка проекту конкурсної документації;

виконання інших завдань, які пов'язані з організацією та проведенням концесійного конкурсу.

4. Оплата послуг радників може здійснюватися за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджетів, коштів державного або комунального підприємства, установи, організації та/або господарського товариства 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, Національній академії наук України, галузевих академій наук, коштів міжнародних фінансових організацій або інших джерел, не заборонених законодавством.

Договір на залучення радників може бути двостороннім або багатостороннім. Під час укладання багатостороннього договору, крім концесієдавця, стороною договору може виступати юридична особа-платник, якщо оплату послуг радника здійснює інша особа, а не концесієдавець.

У такому випадку, "замовником" у розумінні [Закону України "Про публічні закупівлі"](#) виступатиме юридична особа-платник.

Оплата послуг радників здійснюється шляхом виплати раднику частини розміру винагороди у фіксованому розмірі, за умови повного виконання радником умов договору про надання послуг укладеного з радником, та змінної частини винагороди, у випадку укладення

концесійного договору - у розмірі, встановленому у відсотковому відношенні до вартості інвестицій або концесійних платежів.

Визначення фіксованого розміру винагороди, що підлягає виплаті раднику з підготовки концесії, а також порядок визначення винагороди радника у відсотковому відношенні здійснюється у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Для цілей визначених частиною третьою цієї статті концесієдавцем або за його дорученням державним або комунальним підприємством, установою, організацією та/або господарським товариством, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, можуть залучатися міжнародні фінансові організації.

5. На виконання положень цієї статті концесієдавець, державне або комунальне підприємство, установа, організація та/або господарське товариство, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, Національна академія наук України, галузеві академії наук може укласти з міжнародними фінансовими організаціями цивільно-правовий договір, яким регулюється питання взаємодії між сторонами в процесі підготовки та структурування проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Положення такого договору можуть містити:

зобов'язання концесієдавця щодо проведення концесійного конкурсу у відповідності до положень законодавства України та міжнародних стандартів (в тому числі стандартів та правил міжнародних фінансових організацій) у випадку прийняття рішення про доцільність здійснення концесії у порядку передбаченому цим Законом;

повну чи часткову компенсацію витрат міжнародних фінансових організацій, пов'язаних із залученням радників, за рахунок концесіонера, та/або коштів державного та/або місцевого бюджетів, та/або за рахунок коштів державного або комунального підприємства, установи, організації та/або господарського товариства, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, галузевим академіям наук у випадках та в порядку, встановленому таким договором;

положення про компенсацію витрат міжнародних фінансових організацій у випадку відмови концесієдавця від проведення концесійного конкурсу;

зобов'язання міжнародної фінансової організації з відбору радника;

інші положення.

Підписання договору з міжнародними фінансовими організаціями здійснюється шляхом проведення переговорів без використання процедур, передбачених [Законом України "Про публічні закупівлі"](#).

6. Особи, які були залучені у якості радників, не можуть залучатися в якості незалежних експертів до роботи конкурсної комісії у рамках одного і того ж проекту, що здійснюється на умовах концесії. Особи, які були залучені до роботи конкурсної комісії в якості незалежних експертів, не можуть бути залучені у якості радників у рамках одного і того ж проекту, що здійснюється на умовах концесії.

7. Радниками не можуть бути особи, визначені частиною четвертою статті 12 цього Закону. Радники, залучені для підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії, не можуть бути концесіонерами.

РОЗДІЛ IV КОНЦЕСІЙНИЙ ДОГОВІР

Стаття 24. Укладення концесійного договору

1. Концесійний договір укладається концесієдавцем у письмовій формі з переможцем концесійного конкурсу або юридичною особою, єдиним учасником (акціонером) якої на момент укладення концесійного договору є переможець концесійного конкурсу для здійснення концесії, або концесіонером, обраним за результатами проведення прямих переговорів. При цьому, протягом строку, встановленого концесійним договором, переможець концесійного конкурсу повинен прямо або опосередковано володіти більше, ніж 50 відсотками статутного капіталу цієї юридичної особи, окрім звернення стягнення кредитором на корпоративні права концесіонера, що належать переможцю, у випадку якщо це передбачено договором фінансового забезпечення.

Будь які зміни у корпоративній структурі переможця концесійного конкурсу або юридичної особи створеної переможцем конкурсу для здійснення концесії підлягають погодженню з концесієдавцем.

2. Концесійний договір вважається укладеним з дня досягнення домовленості з усіх істотних умов і підписання сторонами тексту договору. Настання, зміна або припинення прав та обов'язків за концесійним договором можуть бути обумовлені настанням відкладальної або скасувальної обставини.

3. Концесієдавець протягом трьох календарних днів з моменту укладення концесійного договору надсилає рекомендованим листом з повідомленням про вручення завірену ним копію такого договору з усіма додатками до нього органу з державно-приватного партнерства, який здійснює облік укладених концесійних договорів.

4. Для виконання концесійного договору можуть укладатися інші цивільно-правові договори, включаючи договір фінансового забезпечення.

Стаття 25. Сторони концесійного договору

1. Сторонами концесійного договору є концесіонер та концесієдавець.

2. Концесієдавцем одночасно можуть виступати декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування або Національної академії наук України, галузевої академії наук, державне підприємство, установа, організація або господарське товариство, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.

Права та обов'язки таких органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, у зв'язку з їх спільною участю на стороні концесієдавця, визначаються договором, який укладається між ними. Такий договір повинен бути укладений до моменту оголошення концесійного конкурсу або початку прямих переговорів та містити умови про:

розмір і форми їх участі в концесійному договорі, в тому числі фінансової та (або) іншої майнової участі;

порядок реалізації своїх прав та виконання зобов'язань у концесійному договорі, в тому числі розподіл прав на об'єкт концесії після його введення в експлуатацію у випадку, якщо концесіодавець у відповідності з умовами концесійного договору набуває права на такий об'єкт;

умови розподілу концесійного платежу між Державним бюджетом України та місцевим бюджетом (бюджетами) відповідно до законодавства (у разі якщо такий платіж передбачається).

Копія такого договору повинна бути додана до концесійного договору.

3. У випадках, коли концесіодавцем є центральний орган виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим чи органи місцевого самоврядування на основі делегованих повноважень на державні підприємства, комунальні підприємства, установи, організації та/або господарські товариства, 100 відсотків статутного капіталу яких належить державі, Автономній Республіці Крим чи територіальній громаді, що перебувають у сфері управління такого органу, за рішенням такого органу може бути покладено виконання окремих зобов'язань концесіодавця. Права та обов'язки таких осіб визначаються умовами концесійного договору.

У концесійному договорі можуть брати участь інші державні або комунальні підприємства, установи, організації та/або господарські товариства, 100 % статутного капіталу яких належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, центральні органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування.

4. Суб'єкти господарювання державного сектора економіки, що беруть участь у концесійному договорі, у разі незатвердження (непогодження) їх річних фінансових планів у встановленому порядку можуть здійснювати витрати, які безпосередньо пов'язані з виконанням їх зобов'язань за концесійним договором, в тому числі витрати на капітальні інвестиції.

5. Сторони концесійного договору є рівними в своїх правах.

6. У випадку реорганізації концесіонера перехід його прав і обов'язків до іншої юридичної особи повинен здійснюватися за умови відповідності юридичної особи, створеної в результаті реорганізації, вимогам, які містяться в конкурсній документації.

7. У випадку реорганізації органів/юридичних осіб, які від імені держави/територіальної громади виступають концесіодавцем або на стороні концесіодавця, до нової юридичної особи, створеної в результаті реорганізації, переходять всі права та зобов'язання, що необхідні для виконання концесійного договору.

8. Протягом строку дії концесійного договору обов'язки щодо сплати податків, пов'язаних з оподаткуванням об'єкта концесії, покладаються на концесіонера.

Стаття 26. Істотні умови концесійного договору

1. Істотними умовами концесійного договору є:

сторони концесійного договору;

об'єкт концесії (склад і вартість майна або технічні і фінансові умови створення/будівництва об'єкта концесії та період його експлуатації);

порядок та умови набуття чинності концесійним договором чи окремих його положень;

предмет концесійного договору, включаючи вид, обсяг та опис робіт та/або суспільно значимих послуг, які здійснюються / надаються відповідно до такого договору;

права та обов'язки сторін, що визначаються, зокрема, з урахуванням розподілу ризиків між сторонами;

порядок забезпечення земельними ділянками, необхідними для концесії;

строк концесійного договору;

порядок зміни та припинення концесійного договору;

порядок повернення об'єкту концесії;

умови встановлення і зміни цін (тарифів) на товари (роботи, послуги), що створюються (виконуються, надаються) концесіонером (у випадках концесій на ринках, що перебувають у стані природної монополії);

умови надання державної підтримки (у разі її надання);

порядок списання майна;

порядок, розмір та умови внесення концесійних платежів;

підстави, процедури і наслідки розірвання концесійного договору, включаючи платежі, пов'язані з достроковим розірванням;

відповідальність сторін за невиконання або неналежне виконання зобов'язань, що впливають з концесійного договору;

порядок здійснення концесіодавцем контролю за виконанням договору;

порядок вирішення спорів між сторонами;

перелік земельних ділянок, які є необхідними для здійснення концесійної діяльності (із зазначенням їх площі та кадастрового номера (за наявності)).

2. Концесійний договір може включати інші умови, погоджені сторонами, зокрема:

умови заміни концесіонера;

надання пільг для користувачів (споживачів);

умови використання вітчизняних матеріалів;

умови найму та працевлаштування громадян України;

умови використання прав інтелектуальної власності.

умови здійснення фінансування концесіонером будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту) об'єктів суміжної інфраструктури (залізничних, автомобільних шляхів, ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій, тощо), які не є об'єктами концесії, але є необхідні для реалізації проекту та умови повернення інвестицій внесених в об'єкти суміжної інфраструктури;

забезпечення здійснення концесіонером оцінки впливу на довкілля у випадках та в порядку, визначеному [Законом України "Про оцінку впливу на довкілля"](#);

інші умови.

3. Умови концесійного договору є чинними на весь строк дії договору, в тому числі у випадках, коли після його укладення законодавчими актами встановлено правила, які погіршують становище концесіонера.

Стаття 27. Зміна та припинення концесійного договору

1. Концесійний договір може бути змінено чи достроково припинено за взаємною згодою сторін, якщо інше не передбачено договором. Сторони не можуть змінювати умови концесійного договору, визначені в конкурсній пропозиції переможця, на підставі яких концесіонера було визнано переможцем.

2. Концесійний договір припиняється у зв'язку з закінченням строку його дії. Дострокове припинення концесійного договору відбувається шляхом його розірвання у випадках, передбачених цим Законом та/або самим договором.

3. Концесійний договір може бути змінений або достроково припинений на вимогу однієї із сторін за рішенням суду або арбітражу у випадку істотного порушення іншою стороною зобов'язань, визначених концесійним договором, або у разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі укладання концесійного договору та у інших випадках, передбачених концесійним договором.

4. Концесійний договір може передбачати випадки, коли він може бути достроково припинений в односторонньому порядку за письмовим повідомленням однієї сторони без звернення до суду або арбітражу. Одностороння відмова від зобов'язання не звільняє винну сторону від відповідальності за порушення зобов'язання.

5. У разі дострокового припинення концесійного договору у зв'язку з порушенням концесієдавцем зобов'язань за таким договором, концесієдавець відшкодовує концесіонеру внесені ним інвестиції в частині, що не була відшкодована протягом дії такого договору, а також збитки, завдані достроковим припиненням договору. Розмір, порядок та строки такої компенсації визначаються відповідно до положень концесійного договору.

Розмір компенсації не може включати неодержаний прибуток (упущену вигоду).

Стаття 28. Відповідальність сторін концесійного договору

1. Сторони несуть відповідальність, встановлену законами України та концесійним договором, за невиконання чи неналежне виконання своїх зобов'язань (включаючи виконання вимог, гарантій та інших обов'язків), визначених концесійним договором. Концесійний договір може передбачати застосування штрафних санкцій, не заборонених законодавством України.

2. Концесіонер має право залучити третіх осіб (підрядників, постачальників тощо) з метою виконання концесійного договору. У випадку залучення концесіонером третіх осіб для виконання концесійного договору він несе повну відповідальність за дії таких осіб.

Стаття 29. Заміна концесіонера

1. У разі залучення концесіонером фінансування проекту, що здійснюється на умовах концесії, на підставі договору про фінансування, концесійним договором може бути передбачена можливість заміни концесіонера. В такому випадку підстави, порядок та умови заміни концесіонера визначаються прямим договором. Прямий договір укладається між концесієдавцем, концесіонером та кредитором(ами) не пізніше 30 робочих днів з моменту укладення концесійного договору, якщо інше не передбачене концесійним договором.

Заміна концесіонера здійснюється:

- за ініціативою концесієдавця у разі істотного порушення концесіонером своїх зобов'язань, передбачених концесійним договором;

- за ініціативою кредитора в порядку звернення стягнення на майнові права концесіонера, що витікають із концесійного договору, які передавались в заставу з метою забезпечення договору про фінансування, у разі істотного порушення концесіонером своїх зобов'язань, передбачених договором про фінансування.

Заміна концесіонера здійснюється на конкурсних засадах відповідно до порядку заміни приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, затвердженого Кабінетом Міністрів України, з урахуванням положень цієї статті, в тому числі:

- конкурсна документація, на підставі якої проводиться конкурс на заміну концесіонера, повинна містити всі вимоги та критерії, що були встановлені конкурсною документацією, на підставі якої було обрано концесіонера та укладено з ним концесійний договір, за виключенням положень та параметрів, що фактично були виконані концесіонером до моменту проведення такого конкурсу; - умовою конкурсу повинно передбачатись зобов'язання нового концесіонера взяти на себе всі зобов'язання по договору про фінансування;

- новий концесіонер повинен відповідати всім кваліфікаційним та іншим вимогам до претендента, визначеним пунктами 1, 2, 4 - 9 частини 4 статті 12 цього Закону, а також вимогам до концесіонера, визначеним частиною 4 статті 25 цього Закону.

2. У разі прийняття рішення про заміну концесіонера концесієдавець або кредитор, або уповноважена ними особа, у випадку якщо це передбачено договором фінансового забезпечення, тимчасово, до визначення нового концесіонера, виконує зобов'язання концесіонера за концесійним договором.

РОЗДІЛ V

ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ОБ'ЄКТІВ КОНЦЕСІЇ

Стаття 30. Правовий режим об'єктів концесії

1. Передача існуючого об'єкта концесії концесієдавцем концесіонеру здійснюється у строки і на умовах, визначених у концесійному договорі.

Передача концесіонеру існуючого об'єкта концесії, в тому числі його подальша реконструкція, реставрація, капітальний ремонт концесіонером, не зумовлює перехід права власності на цей об'єкт до концесіонера та не припиняє права державної чи комунальної власності на ці об'єкти. Такі об'єкти підлягають поверненню концесієдавцю після припинення дії концесійного договору.

Після припинення дії концесійного договору земельна ділянка, яка була передана в оренду концесіонеру передається в користування підприємству, установі, організації визначеному концесієдавцем.

2. Нерухоме майно, створене (нове будівництво) концесіонером на підставі та у відповідності до умов концесійного договору, є державною чи комунальною власністю.

"Концесіонер має право передавати частину майна, що входить до складу об'єкта концесії, в оренду, якщо це передбачено концесійним договором, за умови, що таке майно не задіяне у процесі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.";

У такому разі, концесійний договір має містити вичерпний перелік майна, яке може передаватись в оренду, умови передачі його в оренду та порядок його списання.

На об'єкт концесії протягом строку дії концесійного договору не поширюються законодавство України про оренду державного та комунального майна. Умови передачі зазначених об'єктів в оренду регулюються концесійним договором.

4. Концесіонер за погодженням з концесієдавцем може передати всі або частину своїх майнових прав, що витікають з концесійного договору третій особі на строк, що не перевищує строку концесійного договору, якщо інше не встановлено договором концесії.

Майнові права, що витікають із концесійного договору за погодженням з концесієдавцем, можуть бути предметом застави, якщо інше не встановлено концесійним договором. Передача в заставу майнових прав, що витікають із концесійного договору, можлива виключно за умови передачі в заставу всього комплексу прав концесіонера, що витікають із концесійного договору. Звернення стягнення на предмет застави в такому випадку здійснюється виключно шляхом заміни концесіонера, у порядку, передбаченому цим Законом.

Для цілей цього Закону, місце знаходження майнових прав, що витікають із концесійного договору є держава Україна.

Право вимоги за концесійним договором за погодженням з концесієдавцем може бути предметом застави, якщо інше не встановлено концесійним договором.

5. Концесіонер є власником рухомого майна, придбаного ним для виконання концесійного договору, якщо інше не встановлено положеннями концесійного договору.

6. Передача концесіонеру об'єкта концесії або будівництво концесіонером об'єкта концесії є підставою для здійснення реєстрації за концесіонером речових прав володіння та користування на об'єкт концесії в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі створення концесіонером об'єкта концесії реєстрації речових прав концесіонера передують реєстрація права власності держави чи територіальної громади.

7. Об'єкти концесії відображаються на балансі концесіонера та відокремлюються від його майна. Стосовно такого майна концесіонером ведеться відокремлений облік.

Стаття 31. Містобудівна документація

1. У випадку необхідності розробки детального плану території для цілей реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, концесієдавець зобов'язаний забезпечити розробку та затвердження відповідного детального плану території.

Фінансування робіт з розробки детального плану територій може здійснюватися за рахунок коштів державного бюджету, бюджету Автономної Республіки Крим та місцевих бюджетів, або коштів державних або комунальних підприємств, установ, організацій або господарських товариств, 100 % статутного капіталу яких належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Витрати на розробку детального плану території відшкодовуються концесіонером відповідно до умов концесійного договору.

Стаття 32. Надання земельних ділянок державної та комунальної власності, необхідних для здійснення проектів на умовах концесії

1. Земельна ділянка державної або комунальної власності, необхідна для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, в тому числі та, на якій розташований об'єкт концесії, та/або яка є необхідною для створення (будівництва) об'єкта концесії, надається концесіонеру в

оренду на строк дії концесійного договору (крім випадку концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг) у порядку передбаченому [Земельним кодексом України](#).

2. Концесієдавець або за його дорученням підприємство, установа, організація, що належать до сфери його управління може вжити заходів щодо формування земельної ділянки державної або комунальної власності, необхідної для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, до моменту оголошення концесійного конкурсу.

В рішенні про доцільність здійснення концесії зазначаються кадастрові номери земельних ділянок, що необхідні для реалізації проекту на умовах концесії (крім випадку концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг).

3. Фінансування робіт з розробки проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки державної або комунальної власності та іншої документації з землеустрою, яка відповідно до законодавства вимагається для надання земельної ділянки у користування, може здійснюватися за рахунок коштів державного бюджету, бюджету Автономної Республіки Крим, місцевих бюджетів, або коштів державних або комунальних підприємств, установ, організацій або господарських товариств, 100 % статутного капіталу яких належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством. Витрати на розробку зазначеної документації відшкодовуються концесіонером відповідно до умов концесійного договору.

4. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, які відповідно до [Земельного кодексу України](#) наділені повноваженнями щодо передачі земельних ділянок у користування, зобов'язані передати у користування концесіонеру земельну ділянку (ділянки), визначену концесійним договором.

5. Право користування підприємств, установ, організацій, майно яких передається у концесію, земельною ділянкою, визначеною умовами концесійного договору як така, що необхідна для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, припиняється з моменту передачі майна у концесію, крім випадку концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг. Така земельна ділянка підлягає передачі в користування концесіонеру в порядку, визначеному [Земельним кодексом України](#).

6. Земельна ділянка (ділянки), що була сформована концесієдавцем або за його дорученням підприємством, установою, організацією, що належать до сфери його управління, для цілей реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, не може бути розділена, приватизована, передана в користування третій особі або іншим чином відчужена до моменту передачі такої земельної ділянки концесіонеру.

4. У разі, якщо протягом одного року з дати укладення концесійного договору концесіонер, з вини концесієдавця не набуває права оренди земельною ділянкою, необхідною для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, або із концесіонером не буде укладено договір про делегування функцій "замовника будівництва" (у випадку концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг), що призведе до неможливості виконання концесіонером зобов'язань за концесійним договором, концесіонер має право на одностороннє розірвання концесійного договору.

Стаття 33. Припинення діяльності балансоутримувача, все майно якого надано у концесію. Правонаступництво концесіонера

1. Балансоутримувачі можуть бути ліквідовані у випадку передачі всього їх майна у концесію.

2. У концесіонера не виникає загального правонаступництва згідно з правами та зобов'язаннями балансоутримувача.

3. У виключних випадках, за рішенням концесієдавця, умовами концесійного конкурсу може передбачатись повне або часткове правонаступництво концесіонера за правами та обов'язками балансоутримувача. Обсяг правонаступництва, а також умови та порядок передачі концесіонеру прав та обов'язків балансоутримувача, визначається умовами концесійного конкурсу та концесійним договором.

4. Під правами і обов'язками балансоутримувача слід розуміти - права та зобов'язання такого балансоутримувача за договорами, судовими процесами (в тому числі, в порядку міжнародного комерційного арбітражу), відкритими виконавчими провадженнями, ліцензіями, документами дозвільного характеру, а також дебіторською та кредиторською заборгованістю балансоутримувача.

Концесіонер має право провадити діяльність на підставі документів дозвільного характеру, виданих балансоутримувачу, у межах строку їх дії до отримання документів дозвільного характеру на концесіонера, але не більше шести місяців.

5. Інші необоротні матеріальні акти, оборотні матеріальні активи балансоутримувача можуть бути викуплені концесіонером на умовах, встановлених концесійним договором.

6. Передача об'єкта концесії концесіонеру є підставою для припинення права господарського відання та/або оперативного управління балансоутримувача на об'єкт концесії.

РОЗДІЛ VI

ФІНАНСОВІ УМОВИ КОНЦЕСІЇ

Стаття 34. Види платежів у концесійних договорах

1. Концесійний договір має передбачати отримання концесіонером плати за суспільно значимі послуги, що надаються ним з використанням об'єкту концесії, від користувачів (споживачів) таких послуг.

2. У концесійному договорі можуть бути передбачені платежі концесіонера на користь концесієдавця на умовах та в порядку, визначених у концесійному договорі відповідно до закону. Виключно щодо випадків, визначених статтею 42 цього Закону, можуть бути передбачені платежі концесієдавця на користь концесіонера.

Платежі концесієдавця на користь концесіонера можливі лише у випадку концесії щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг, якщо концесіонер не може отримати повне відшкодування здійснених ним інвестицій за рахунок користувачів (споживачів) послуг.

3. У разі наявності, платежі концесіонера на користь концесієдавця включають концесійні платежі та/або одноразову фіксовану плату, визначену концесійним договором.

4. Умови здійснення концесійних платежів концесіонером, а також порядок їх розрахунку передбачаються у концесійному договорі та визначаються:

як частка (у відсотках) отриманого концесіонером чистого доходу від провадження концесійної діяльності;

як частка (у відсотках) вартості наданого об'єкта концесії, визначеної за результатами його ринкової оцінки;

як фіксований платіж, що залежить від обсягів товарів, робіт чи послуг, які надаються концесіонером;

в інших формах, що відповідатимуть законодавству України.

Концесійний платіж може визначитись з поєднанням різних підходів до його розрахунку. Методика розрахунку концесійних платежів затверджується Кабінетом Міністрів України.

У випадку створення (нового будівництва) концесіонером об'єкта концесії, концесійний платіж (у разі наявності) встановлюється з дати одержання концесіонером визначеного умовами концесійного договору доходу від експлуатації об'єкта концесії.

5. Концесійні платежі сплачуються відповідно до Державного бюджету України, місцевого бюджету та/або на користь концесієдавця. Якщо концесієдавцем одночасно виступають декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування або Національної академії наук України, галузевої академії наук, державне підприємство, установа, організація або господарське товариство, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, концесійним договором можуть визначатися умови розподілу концесійних платежів між державним, місцевими бюджетами у відповідності до бюджетного законодавства України та концесієдавцем. Такі умови мають бути визначені у договорі про спільну участь на стороні концесієдавця, укладеному між відповідними органами державної влади, органами місцевого самоврядування та концесієдавцями.

За рішенням концесієдавця, частина концесійного платежу може сплачуватись на користь державного або комунального підприємства, установи, організації та/або господарського товариства, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, центрального органу виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, що беруть участь в концесійному договорі відповідно до положень частини третьої статті 24 цього Закону.

"7. Одноразова фіксована плата може бути передбачена умовами концесійного конкурсу. Мінімальний розмір одноразової фіксованої плати встановлюється умовами концесійного конкурсу.

Мінімальний розмір одноразової фіксованої плати може встановлюватися:

- якщо об'єктом концесії є все або частина майна балансоутримувача;
- для покриття витрат на залучення радників;
- для отримання надходжень до державного та/або місцевого бюджетів.

У разі включення до концесійного договору одноразової фіксованої плати, у такому договорі мають бути зазначені її цільове спрямування та порядок сплати.

7. Одноразова фіксована плата може бути передбачена умовами концесійного конкурсу з метою покриття витрат концесієдавця/балансоутримувача/міжнародної фінансової організації/ державного або комунального підприємства, установи, організації та/або господарського товариства, 100 % статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або іншому господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, Національній академії наук України, галузевим академіям наук на залучення радників, а також

покриття витрат на розроблення (виготовлення) землепорядної документації та проведення її експертизи, витрат на розробку детального плану території відповідно до підтвердних документів.

8. Платежі концесієдавця на користь концесіонера можуть здійснюватися у формі плати за експлуатаційну готовність.

10. Умовами концесійного договору може бути передбачено сплата концесійних платежів у разі перевищення фактичних показників попиту та/або пропозиції по відношенню до гарантованих показників, визначених концесійним договором.

10. Платежі концесіонера на користь концесієдавця та платежі концесієдавця на користь концесіонера вносяться грошовими коштами, у безготівковій формі у строки та в порядку, встановленому концесійним договором.

Стаття 35. Державна підтримка концесії

1. Державна підтримка може надаватися концесіонеру:

1) шляхом виплати плати за експлуатаційну готовність;

2) шляхом придбання концесієдавцем певного обсягу товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) концесіонером відповідно до концесійного договору;

3) шляхом постачання концесіонеру товарів (робіт, послуг), необхідних для виконання концесійного договору;

4) шляхом будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту) об'єктів суміжної інфраструктури (залізничних, автомобільних шляхів, ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо та електропостачання, інженерних комунікацій тощо), необхідних для виконання концесійного договору державними або комунальними підприємствами, установами, організаціями та/або господарськими товариствами 100 % статутного капіталу яких належить державі, Автономній Республіці Крим чи територіальній громаді.

2. Державна підтримка концесії не є державною допомогою у розумінні [Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання"](#) та не потребує обов'язкового повідомлення про державну допомогу до уповноваженого органу з питань державної допомоги, за умови, що така підтримка надається за дотриманням кожної з наступних вимог:

1) концесіонера було визначено в результаті концесійного конкурсу;

2) надання такої підтримки було передбачено умовами концесійного конкурсу;

3) концесіонером було визначено учасника пропозиція якого отримала найвищу оцінку.

3. Державна підтримка, що надається для виконання концесійного договору, не повинна покривати переважної частини операційного ризику, який охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції, і не може перевищувати інвестицій концесіонера, передбачених концесійним договором.

4. Форми та максимальний обсяг надання державної підтримки повинні бути відображені у конкурсній документації. Рішення про надання державної підтримки приймається відповідно до бюджетного законодавства, а у випадках, передбачених пунктом 3 та 4 частини першої цієї статті, концесієдавцем.

РОЗДІЛ VII

ГАРАНТІЇ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ КОНЦЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 36. Гарантії прав концесіонера

1. Держава гарантує стабільність умов реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, додержання прав і законних інтересів концесіонера.

Концесіонерам, у тому числі іноземним, забезпечується рівноправний режим здійснення господарської діяльності, що виключає застосування заходів дискримінаційного характеру.

2. До прав і обов'язків концесіонера, визначених концесійним договором, застосовується законодавство України, чинне на день його укладення, крім законодавства, що зменшує розмір податків чи зборів чи скасовує їх, спрощує регулювання господарської діяльності, послаблює процедури державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, або пом'якшує відповідальність концесіонера, яке має застосовуватися з дати набрання чинності таким законодавством.

Зазначені гарантії не поширюються на зміни законодавства, що стосуються питань оборони, національної безпеки, забезпечення громадського порядку та охорони довкілля, ліцензування.

3. На концесіонера не поширюється дія нормативно-правових актів органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, якщо такі акти обмежують права концесіонера, визначені концесійним договором, за винятком приписів органів державного контролю та нагляду, що видаються відповідно до законодавства України з метою створення умов для безпечного ведення робіт, охорони довкілля, збереження здоров'я населення.

5. Концесіонер може бути наділений спеціальними або ексклюзивними правами, які пов'язані із реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Стаття 37. Гарантії прав кредиторів

1. Концесійний договір та/або договір про фінансування та/або договір фінансового забезпечення повинен передбачити гарантії прав кредиторів.

2. Договір фінансового забезпечення може, передбачати права кредитора у випадку заміни концесіонера, зокрема, погодження такої заміни, якщо вона ініціюється концесієдавцем та навпаки.

3. Договір фінансового забезпечення може, передбачати право кредитора на вступ в права та обов'язки концесіонера у випадку реалізації такого права, умови відшкодувань кредитору у випадку дострокового припинення концесійного договору та інші положення.

4. Забороняється встановлення будь-яких обмежень, що створюють перешкоди у реалізації кредиторами своїх прав, пов'язаних із реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії.

РОЗДІЛ VIII

ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЇ НА РИНКАХ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ У СТАНІ ПРИРОДНОЇ МОНОПОЛІЇ

Стаття 38. Особливості концесії на ринках, що перебувають у стані природної монополії

1. Концесійний договір, умовами якого передбачено надання суспільно значимих послуг, що підлягають державному регулюванню у сферах природних монополій, крім істотних умов, передбачених цим Законом, має передбачати:

зобов'язання концесієдавця компенсувати концесіонеру частку внесених ним інвестицій на створення та/або будівництво об'єкту концесії в рамках виконання концесійного договору (враховуючи витрати, понесені ним у зв'язку із залученням боргового фінансування, та премію за ризик), яка не може бути відшкодована концесіонером внаслідок встановлення органом

державного регулювання цін (тарифів) на відповідні послуги нижчими, ніж було передбачено концесійним договором;

та/або право концесіонера призупинити виконання інвестиційних зобов'язань до затвердження органом державного регулювання цін (тарифів) на відповідні послуги на рівні, передбаченому концесійним договором;

та/або право концесіонера ініціювати внесення на запропонованих концесійним договором умовах змін до концесійного договору щодо обсягів та строків внесення інвестицій, термінів введення в дію об'єктів концесії, а також щодо визначених концесійним договором характеристик суспільно значимих послуг у порядку та на засадах, передбачених концесійним договором.

2. Концесіонер, який надає суспільно значимі послуги, що підлягають державному регулюванню у сферах природніх монополій, зобов'язаний отримати усі необхідні дозволи та/або ліцензії для здійснення такої діяльності впродовж шести місяців з моменту укладення договору та забезпечити безперервне надання суспільно значимих послуг.

РОЗДІЛ IX

ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЇ ЩОДО БУДІВНИЦТВА ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ АВТОМОБІЛЬНИХ ДОРІГ

Стаття 39. Об'єкт концесії щодо будівництва та експлуатації автомобільних доріг

1. У разі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг об'єктом концесії є автомобільні дороги загального користування державного значення.

Проект, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг може бути здійснений лише за умови наявності альтернативного безоплатного проїзду (автомобільна дорога) протягом усього терміну експлуатації платної автомобільної дороги відповідно до [Закону України "Про автомобільні дороги"](#).

2. Концесіонеру надається право на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільної дороги в порядку та на умовах, визначених концесійним договором та законом.

Під будівництвом автомобільної дороги розуміється комплекс дорожньо-будівельних та проектних робіт, пов'язаних з новим будівництвом та/або реконструкцією, та/або капітальним ремонтом автомобільної дороги."

Стаття 40. Рішення про доцільність або недоцільність будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг загального користування державного значення

1. Рішення про доцільність або недоцільність будівництва та подальшу експлуатацію автомобільних доріг на умовах концесії приймає Кабінет Міністрів України на підставі висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

У рішенні про доцільність будівництва та подальшу експлуатацію автомобільних доріг на умовах концесії обов'язково зазначається:

концесіодавець, який визначається Кабінетом Міністрів України;

органи виконавчої влади, відповідальні за організацію роботи щодо відчуження, вилучення, викупу земельних ділянок для будівництва та експлуатації автомобільної дороги;

загальна характеристика та технічні параметри автомобільної дороги;

орієнтовна вартість будівництва автомобільної дороги та базові фінансові показники проекту, що здійснюється на умовах концесії;

орієнтовні межі та площі земельних ділянок, необхідних для будівництва та експлуатації автомобільної дороги;

граничний строк, на який надається концесія;

граничний розмір плати за експлуатаційну готовність;

очікувана інтенсивність руху;

обсяги надання державної підтримки;

граничний розмір плати за разовий проїзд такою дорогою;

доручення уповноваженим органам виконавчої влади щодо здійснення відчуження, викупу та земельних ділянок для будівництва та експлуатації автомобільної дороги;

маршрут альтернативного безоплатного проїзду;

необхідні заходи підготовки до проведення концесійного конкурсу;

інші умови будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії.

Після прийняття зазначеного рішення щодо земельних ділянок, необхідних для будівництва та експлуатації автомобільної дороги на умовах концесії, встановлюється відповідні обтяження у визначеному законодавством порядку.

Умови проведення концесійного конкурсу затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 41. Особливості реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг

1. Державне, комунальне підприємство, установа або організація, що є землекористувачем та відповідно замовником будівництва автомобільної дороги, зобов'язане укласти із концесіонером договір про делегування функцій замовника будівництва одночасно із укладенням концесійного договору. Договір про делегування функцій "замовника будівництва" повинен визначати права, обов'язки та відповідальність концесіонера в зв'язку із здійсненням ним функцій "замовника будівництва" від імені та в інтересах відповідного землекористувача у відповідності до містобудівного законодавства та компенсації сплати землекористувачу земельного податку.

Під договором про делегування функцій "замовника будівництва" необхідно розуміти договір, у відповідності до умов якого замовник передає концесіонеру права на здійснення проекту будівництва, включаючи, але не обмежуючись правом на отримання дозвільних документів на будівництво від імені та в інтересах замовника, права на укладення від власного імені договорів генерального підряду на будівництво, на розробку проектно-кошторисної документації. Термін "замовник" вживається у значенні наведеному в [Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності"](#).

2. Майно, створене концесіонером на виконання умов концесійного договору або отримане концесіонером відповідно до умов концесійного договору та розташоване у межах смуги відведення автомобільної дороги, є об'єктом права державної/комунальної власності, крім об'єктів дорожнього сервісу, які можуть бути власністю концесіонера відповідно до умов концесійного договору.

Майно, створене концесіонером на виконання умов концесійного договору, яке розташоване за межами смуги відведення автомобільної дороги, є об'єктом права власності концесіонера, якщо інше не передбачено концесійним договором.

3. Прийняття в експлуатацію автомобільної дороги є підставою для її включення, в установленому порядку до переліку автомобільних доріг загального користування.

4. Концесійний договір щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг укладається на строк визначений у договорі, який має бути не менше десяти років та не більше п'ятидесяти років.

Стаття 42. Плата за проїзд автомобільною дорогою

1. Розмір плати за разовий проїзд автомобільною дорогою, побудованою на умовах концесії, визначається концесіонером відповідно до концесійного договору та з урахуванням тарифної сітки плати за разовий проїзд автомобільною дорогою за кожен кілометр, що встановлюється Кабінетом Міністрів України з урахуванням виду транспортного засобу та рівня інфляції.

2. Порядок безоплатного проїзду автомобільними дорогами, побудованими на умовах концесії, та розмір відшкодування концесіонеру (в разі стихійного лиха, катастрофи, епідемії, епізоотії, проїзду транспортних засобів, що використовуються органами державної влади, підрозділами Міністерства оборони України, Державної прикордонної служби України, Національної гвардії України, Національної поліції України та швидкої медичної допомоги) визначає Кабінет Міністрів України.

Стаття 43. Платежі у концесійному договорі

1. Плата за експлуатаційну готовність автомобільної дороги сплачується концесіонеру відповідно до умов концесійного договору після введення автомобільної дороги в експлуатацію та залежить від досягнення концесіонером показників результативності, зокрема, якості, надійності, доступності автомобільної дороги.

2. Концесійні платежі вносяться концесіонером відповідно до умов концесійного договору у випадку, коли інтенсивність руху на автомобільній дорозі за результатами звітного року перевищує очікувану інтенсивність руху, що визначена в концесійному договорі.

Концесійні платежі зараховуються до державного дорожнього фонду України.

РОЗДІЛ X

ЗАСТОСОВАНЕ ПРАВО І ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 44. Застосоване право

Концесійний договір регулюється правом України, якщо інше не передбачено таким договором.

2. Сторони є вільними у виборі законодавства, що регулює їх правовідносини, які виникають на підставі інших договорів, укладених з метою реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Стаття 45. Вирішення спорів

1. Будь-які спори, що виникають у зв'язку із виконанням зобов'язань, передбачених концесійним договором, договором фінансового забезпечення чи будь-яким іншим договором, пов'язаним із реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії, вирішуються шляхом проведення переговорів протягом строків, погоджених сторонами у відповідному договорі чи в двосторонніх інвестиційних угодах, ратифікованих Україною.

2. Сторони концесійного договору можуть вільно обрати механізм вирішення спорів, включаючи медіацію, не зобов'язуючу експертну оцінку, національний чи міжнародний комерційний, чи інвестиційний арбітраж, в тому числі арбітраж, місце знаходження якого за кордоном (в разі, якщо хоча б один із засновників концесіонера є юридичною особою нерезидентом), і процедурні правила для вирішення спорів.

3. На вимогу концесіонера чи кредитора, держава має право відмовитися від імунітету в концесійному договорі чи договорі фінансового забезпечення. Така відмова поширюється на всі судові рішення, рішення міжнародних комерційних арбітражів, рішення у провадженнях щодо попереднього забезпечення позову, а також виконання рішень судових і арбітражних органів.

РОЗДІЛ XI

КОНТРОЛЬ, МОНІТОРИНГ ТА ОЦІНКА КОНЦЕСІЙ

Стаття 46. Контроль та моніторинг концесій

1. Контроль за виконанням концесійних договорів здійснюють концесієдавець, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи відповідно до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом та/або концесійним договором.

Під час здійснення контролю за виконанням концесійних договорів не допускається втручання в господарську діяльність концесіонера або третіх сторін, залучених концесіонером, а також розголошення конфіденційної інформації, яка стала відомою під час здійснення контролю.

Концесіонери надають відповідним концесієдавцям інформацію про виконання концесійного договору, у порядку, передбаченому таким договором.

Моніторинг виконанням концесійних договорів здійснюється органом з державно-приватного партнерства шляхом отримання кожних шість місяців звітів від концесієдавців про виконання концесійного договору, які надаються у порядку та згідно з формою, затвердженою органом з державно-приватного партнерства.

2. Орган з державно-приватного партнерства проводить моніторинг, узагальнення та оприлюднення в установленому порядку результатів здійснення концесії, у тому числі здійснення оцінки та моніторингу загального рівня ризиків концесієдавців в концесійних договорах.

Стаття 47. Завершальна оцінка реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії

1. З метою оцінки результатів реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, а також виявлення проблем, які виникли під час його здійснення, після завершення концесійного договору проводиться завершальна оцінка здійснення концесії.

Зазначена оцінка проводиться щодо об'єктів:

державної власності - органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, який не був залученим до підготовки та/або реалізації проекту, що здійснювався на умовах концесії;

що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено - Радою міністрів Автономної Республіки Крим.

комунальної власності - органом, уповноваженим органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до [Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні"](#);

2. Концесієдавець та концесіонер повинні надати органу, що проводить завершальну оцінку здійснення концесії, всю необхідну інформацію для її проведення.

3. За результатами проведеної завершальної оцінки здійснення концесії готується звіт, який надсилається органу з державно-приватного партнерства для аналізу.

РОЗДІЛ XII

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Установити, що:

процедура визначення концесіонера, передбачена розділом III цього Закону, застосовується до проектів, підготовка яких була розпочата до набрання чинності цим Законом, за умови, що рішення щодо доцільності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії було прийнято відповідно до [Закону України "Про державно-приватне партнерство"](#);

концесійні конкурси, що були розпочаті до набрання чинності цим Законом, завершуються з використанням процедури, за якою вони розпочаті.

3. Визнати такими, що втратили чинність:

[Закон України "Про концесії"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 41, ст. 372 із наступними змінами).

[Закон України "Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., N 25, ст. 312; 2014 р. N 15, ст. 326; 2015 р., N 52, ст. 482).

4. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Договори концесії, укладені до набрання чинності цим Законом, є чинними до моменту закінчення строку їх дії відповідно до умов зазначених договорів.

6. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) [статтю 16 Лісового кодексу України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., N 21, ст. 170) доповнити частиною такого змісту:

"Ліси на землях державної та комунальної власності, спеціалізовані лісогосподарські підприємства не є об'єктами державно-приватного партнерства згідно із [Законом України "Про державно-приватне партнерство"](#), зокрема об'єктами концесії згідно із [Законом України "Про концесії"](#);

2) у [Земельному кодексі України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 3 - 4, ст. 27):

статтю 94 викласти в такій редакції:

Стаття 94. Право приватного партнера, зокрема концесіонера, на земельну ділянку

1. Для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, приватному партнеру (концесіонеру) надаються в оренду земельні ділянки (за винятком концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг) у порядку, встановленому цим Кодексом.

2. Земельні ділянки, що необхідні для здійснення державно-приватного партнерства (реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії) та вказані в рішенні про доцільність здійснення державно-приватного партнерства (концесії) та/або договорі укладеному в рамках державно-

приватного партнерства (концесійному договорі), передаються в оренду виключно приватному партнеру, концесіонеру визначеному в порядку, встановленому [законами України "Про концесії"](#) або ["Про державно-приватне партнерство"](#).

Вказані земельні ділянки можуть бути передані іншим особам лише у разі прийняття державним партнером або концесієдавцем рішення про визнання конкурсу таким, що не відбувся.

Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, які відповідно до цього Кодексу наділені повноваженнями щодо передачі земельних ділянок у користування, зобов'язані у тримісячний строк з дати звернення передати приватному партнеру (концесіонеру) земельну ділянку (ділянки), визначені договором укладеним в рамках державно-приватного партнерства (концесійним договором) в оренду на строк дії такого договору (крім випадку концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг) або надати відмову у передачі земельної ділянки. Підставою відмови у її передачі може бути лише невідповідність місця розташування земельної ділянки вимогам законів та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, документації із землеустрою або містобудівної документації.

3. Земельні ділянки, що необхідні для здійснення державно-приватного партнерства (реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії) та вказана в рішенні про доцільність здійснення державно-приватного партнерства (концесії) не можуть бути поділені, об'єднані з іншими земельними ділянками, передана у заставу, приватну власність та користування до моменту передачі такої земельної ділянки приватному партнеру (концесіонеру) або прийняття державним партнером (концесієдавцем) рішення про визнання концесійного конкурсу таким, що не відбувся (якщо земельна ділянка була сформована до моменту оголошення конкурсу).

4. Передача концесіонеру або приватному партнеру будівель, споруд, іншого нерухомого майна державних та/або комунальних підприємств, установ, організацій є підставою для припинення права постійного користування на ті земельні ділянки, на яких вони розміщені і які є необхідні для здійснення державно-приватного партнерства (концесії) (крім випадку концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг).

Припинення права постійного користування земельною ділянкою здійснюється на підставі рішення органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, до повноважень якого належить надання відповідної земельної ділянки у оренду за клопотанням приватного партнера, концесіонера.

5. Припинення права постійного користування земельною ділянкою (ділянками) визначеною в частині четвертій цієї статті відбувається без згоди землекористувача. Одночасно з припиненням права постійного користування земельною ділянкою державної або комунальної власності відбувається передача відповідної земельної ділянки в оренду приватному партнеру, концесіонеру.

у статті 123:

"частину другу після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

"У разі звернення з клопотанням про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки особи, яка є державним партнером (концесієдавцем) відповідно до [законів України "Про державно-приватне партнерство"](#), ["Про концесії"](#) та зацікавленої у отриманні в користування земельної ділянки для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії або уповноважена ним особа, до клопотання додається копія рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, зокрема, у формі концесії.";

частину третю доповнити новим абзацом п'ятим такого змісту:

"У випадку встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) або формування земельної ділянки, що необхідна для здійснення державно-приватного партнерства (реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії) замовником документації із землеустрою є державний партнер (концесієдавець), а також за його дорученням державне або комунальне підприємством, установа, організація чи господарське товариство, 100 відсотків статутного капіталу яких належить державі або територіальній громаді".

Після частини дев'ятої доповнити новою частиною десятою такого змісту:

"10. Якщо земельна ділянка надається у оренду для здійснення державно-приватного партнерства, зокрема, концесії, погоджений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки, замовником якого був державний партнер, концесієдавець або за його дорученням державне або комунальне підприємство, установа, організація чи господарське товариство 100 відсотків статутного капіталу якого належить державі або Автономній Республіці Крим чи територіальній громаді (а у разі необхідності здійснення обов'язкової державної експертизи землевпорядної документації згідно із законом - після отримання позитивного висновку державної експертизи) подається приватним партнером, концесіонером до органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу.

У разі, якщо земельна ділянка державної або комунальної власності формується до проведення конкурсу з визначення приватного партнера, концесійного конкурсу, передача її в оренду здійснюється після укладення концесійного договору або іншого договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

У разі, якщо така земельна ділянка перебуває у постійному користуванні, рішення органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування про передачу її в оренду приватному партнеру, концесіонеру для здійснення державно-приватного партнерства, концесії є одночасно рішенням про припинення права постійного користування такою земельною ділянкою.

Поділ земельної ділянки державної та комунальної власності, яка перебуває у постійному користуванні, здійснений до проведення конкурсу з визначення приватного партнера, концесійного конкурсу з метою подальшої передачі однієї чи декількох земельних ділянок, сформованих внаслідок такого поділу, в оренду приватному партнеру, концесіонеру для здійснення державно-приватного партнерства, концесії, не припиняє права постійного користування до прийняття рішення про передачу її в оренду приватному партнеру, концесіонеру.

Земельні ділянки, що необхідні для здійснення державно-приватного партнерства, зокрема, концесії підлягають передачі приватному партнеру, концесіонеру в оренду на строк дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або концесійного договору.";

У зв'язку з цим частини десять - чотирнадцять вважати частинами одинадцять - п'ятнадцять".

статтю 141 доповнити пунктом "ж" такого змісту:

"ж) передача нерухомого майна, яке розміщене на земельній ділянці, та є об'єктом державно-приватного партнерства або об'єктом концесії;

3) у [Господарському кодексі України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., N 18 - 22, ст. 144):

частину третю статті 22 доповнити абзацом такого змісту:

"Зазначені суб'єкти управління у державному секторі економіки можуть приймати рішення, необхідні для підготовки до реалізації та здійснення державно-приватного партнерства (концесії), які є обов'язковими до виконання підприємствами, установами, організаціями, що перебувають у сфері їх управління.";

статтю 406 викласти в такій редакції:

"Стаття 406. Концесія

1. Концесія - форма здійснення державно-приватного партнерства, яка полягає у наданні концесієдавцем на конкурентних засадах концесіонеру відповідно до умов концесійного договору на строковій основі права на:

- створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт) об'єктів концесії;
- та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом (об'єктами) концесії;
- та/або надання суспільно значимих послуг.

2. Концесійна діяльність здійснюється на основі концесійних договорів, що укладаються відповідно до законодавства України між концесіонером та концесієдавцем;

статті 407 - 410 виключити;

5) частину першу статті 20 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., N 48, ст. 436) доповнити пунктом 17 такого змісту:

"17) справи, що виникають при укладенні, зміні, розірванні і виконанні договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійних договорів, крім спорів, розгляд яких здійснюється в порядку іншого судочинства.";

6) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., N 48, ст. 436):

частину першу статті 19 доповнити пунктами 13 і 14 такого змісту:

"13) спорах із суб'єктами владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства;

14) спорах, що виникають у зв'язку із оголошенням, проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу.";

частину третю статті 22 доповнити абзацом такого змісту:

"Апеляційним адміністративним судам, як судам першої інстанції, підсудні справи за позовами про примусове відчуження з мотивів суспільної необхідності земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, а також спори за участі суб'єктів владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства та спори, що виникають у зв'язку із проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу.";

статтю 46 після частини другої доповнити новою частиною третьою такого змісту:

"3. Позивачем в адміністративній справі щодо спорів із проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу можуть

бути лише претенденти та/або учасники такого конкурсу.". У зв'язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами четвертою і п'ятою;

частину другу статті 122 доповнити абзацом третім такого змісту:

"Для звернення до адміністративного суду із позовами у спрах за участі суб'єктів владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства та позовами у спрах, що виникають у зв'язку із проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу, встановлюється тримісячний строк з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.";

7) у [Законі України "Про інвестиційну діяльність"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., N 47, ст. 646 із наступними змінами):

частину п'яту статті 2 після слів "набрання ним чинності" доповнити словами ", крім державної підтримки інвестиційних проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, яка надається у порядку, встановленому [законами України "Про державно-приватне партнерство"](#) та ["Про концесії"](#);

частину першу статті 15 після слова "крім" доповнити словами "інвестиційних проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, та";

8) у [Законі України "Про джерела фінансування дорожнього господарства України"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., N 14, ст. 60; 2017 р., N 1, ст. 4; 2018 р., N 2, ст. 8):

1) у статті 3:

2) у частині третій:

пункт 6 після слів "Кабінетом Міністрів України" доповнити словами "(крім випадків будівництва та подальшої експлуатації відповідної автомобільної дороги на умовах концесії)";

доповнити частину пунктом 6¹ такого змісту:

"6¹) концесійних платежів у випадках будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії)";

пункт 1 частини четвертої після слів "управління дорожнім господарством" доповнити словами ", виплату приватному партнеру/концесіонеру плати за експлуатаційну готовність автомобільної дороги загального користування державного значення та інших виплат в порядку та умовах, передбачених договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором";

частину першу статті 5 після слів "автомобільними дорогами загального користування" доповнити словами "(крім випадків будівництва та експлуатації відповідної автомобільної дороги на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору)";

9) у [Законі України "Про оренду державного та комунального майна"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., N 15, ст. 99 із наступними змінами):

у статті 1:

у частині шостій слова "чи концесію" виключити;

у частині сьомій слова "чи концесії" виключити;

частину десяту викласти в такій редакції:

"10. Дія Закону України "Про оренду державного та комунального майна" не поширюється на відносини щодо передачі приватним партнером, концесіонером в оренду частини майна, що входить до складу об'єкта державно-приватного партнерства, концесії, протягом строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, концесійного договору.";

у статті 9:

частину четверту після абзацу п'ятнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"державний партнер (концесієдавець) не дає згоди на укладення договору оренди стосовно об'єкта щодо якого прийнято рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства в тому числі концесії;"

У зв'язку з цим абзаци шістнадцятий і сімнадцятий вважати відповідно абзацами сімнадцятим і вісімнадцятим;

10) абзац другий [частини другої статті 1 Закону України "Про міжнародний комерційний арбітраж"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1994, N 25, ст. 198) викласти у такій редакції:

"спори підприємств з іноземними інвестиціями і міжнародних об'єднань та організацій, створених на території України, між собою, спори між їх учасниками, а так само їх спори з іншими суб'єктами права України, в тому числі у зв'язку із виконанням договорів, укладених з метою реалізації проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі на умовах концесії;"

11) у [Законі України "Про місцеве самоврядування в Україні"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1997, N 24, ст. 170):

у пункті 30 частини першої статті 26 слова "про надання у концесію об'єктів права комунальної власності" замінити словами "прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності, в тому числі на умовах концесії";

у підпункті 4 пункту "а" статті 29 слова "підготовки і внесення на розгляд ради пропозицій щодо визначення сфер господарської діяльності та переліку об'єктів, які можуть надаватися у концесію;" виключити;

пункт 19 частини першої статті 43 викласти у такій редакції:

"19) вирішення за дорученням відповідних рад питань про продаж, передачу в оренду, під заставу об'єктів комунальної власності або прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності, в тому числі на умовах концесії, які забезпечують спільні потреби територіальних громад і перебувають в управлінні районних, обласних рад, а також придбання таких об'єктів в установленому законом порядку;"

частину п'яту статті 60 після слів "фізичним особам," доповнити словами "укладати договори в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійні договори;"

12) у [Законі України "Про оренду землі"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1998, N 46 - 47, ст. 280):

статтю 7 доповнити частиною четвертою такого змісту:

"Права на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності, наданої для здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, зокрема, на умовах концесії переходить до нового приватного партнера, концесіонера у випадку заміни приватного партнера, концесіонера що здійснюється у порядку передбаченому [Законом України "Про концесії"](#) та [Законом України "Про державно-приватне партнерство"](#);

у частині першій статті 31:

абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

"припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, в тому числі концесійного договору (щодо договорів оренди землі, укладених у рамках такого партнерства/концесії);";

13) у [Законі України "Про місцеві державні адміністрації"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 20 - 21, ст. 190 із наступними змінами):

частину першу статті 31 після слів "та іншими центральними органами виконавчої влади" доповнити словами та знаком ", зокрема, шляхом укладення договорів у випадках, встановлених законами.";

статтю 35 доповнити частиною шостою такого змісту:

"Місцеві державні адміністрації мають право укладати договори у випадках, встановлених законами.";

16) у [Законі України "Про державно-приватне партнерство"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., N 38, ст. 313):

статтю 1 викласти у такій редакції:

"Стаття 1. Визначення основних термінів та ознаки державно-приватного партнерства

1. У цьому законі терміни вживаються в наступному значенні:

державно-приватне партнерство - співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, які відповідно до [Закону України "Про управління об'єктами державної власності"](#) здійснюють управління об'єктами державної власності та органів місцевого самоврядування та Національною академією наук України, галузевими академіями наук (державними партнерами) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватними партнерами) на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним цим Законом.

договір про фінансування - договір між приватним партнером та кредитором(ами) чи їх представниками, укладений з метою фінансування проекту, що реалізується в рамках державно-приватного партнерства;

кредитор - будь-яка фінансова установа, яка надала або має намір надати боргове фінансування або видала гарантію приватному партнеру для виконання ним зобов'язань за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства;

об'єкт державно-приватного партнерства - об'єкти права державної чи комунальної власності або об'єкти, які належать Автономній Республіці Крим, та/або майно господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, що надається приватному партнеру з метою виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або створюються та/або будується приватним партнером відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. За рішенням державного партнера об'єкт державно-приватного партнерства може складатися з майна, що перебуває на балансі кількох підприємств та/або установ та/або організацій та/або господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу яких належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим;

плата за готовність (доступність) об'єкта державно-приватного партнерства - обумовлені договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, платежі на користь приватного партнера, що сплачуються після здачі об'єкта державно-приватного партнерства в експлуатацію та розмір яких залежить від досягнення приватним партнером показників результативності, зокрема якості, надійності, доступності послуг, що визначені договором;

показники результативності - кількісні та якісні показники, які повинні бути досягнуті в результаті реалізації проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, з урахуванням його мети та завдань;

договір фінансового забезпечення - договір між державним партнером, приватним партнером та кредитором(ами), що визначає порядок та умови заміни приватного партнера, а також може передбачати зобов'язання сторін договору, пов'язаних зі зміною приватного партнера, виконання фінансових зобов'язань приватного партнера перед кредитором(ми);

суспільно значимі послуги - послуги, спрямовані на забезпечення суспільних інтересів та потреб, що надаються необмеженому колу споживачів (користувачів послуг) та/або надання яких зазвичай має забезпечуватись державними органами, органами місцевого самоврядування або державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями що належать до сфери їх управління або господарськими товариствами, 100 відсотків статутного капіталу яких належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.

2. На стороні приватного партнера у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька осіб, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами. Відносини між приватними партнерами та порядок визначення приватного партнера для представництва інтересів інших приватних партнерів у відносинах з державним партнером визначаються умовами договору, укладеного між приватними партнерами, або умовами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. Такі особи несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями, передбаченими договором, що укладається в рамках державно-приватного партнерства.

Крім переможця (переможців) конкурсу з визначення приватного партнера, приватним партнером може виступати юридична особа, створена для здійснення державно-приватного партнерства переможцем (переможцями) конкурсу з визначення приватного партнера, якщо це передбачено умовами відповідного конкурсу, при цьому протягом строку, встановленого договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, переможець (переможці) конкурсу повинен (повинні) прямо або опосередковано володіти більше ніж 50 відсотками статутного капіталу цієї юридичної особи, окрім звернення стягнення кредитора на корпоративні права приватного партнера, що належать переможцю, у випадку, якщо це передбачено договором фінансового забезпечення. Будь-які зміни у корпоративній структурі переможця конкурсу з визначення приватного партнера або юридичній особі створеній переможцем для здійснення державно-приватного партнерства підлягають погодженню з державним партнером.

Переможець (переможці) конкурсу несе (несуть) у повному обсязі відповідальність за виконання зобов'язань за договором укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

За рішенням державного партнера державне, комунальне підприємство, установа, організація, підприємство Автономної Республіки Крим або господарське товариство, 100 відсоток статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, може брати участь у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, на стороні відповідного державного партнера. Державний партнер несе субсидіарну

відповідальність за зобов'язаннями такого підприємства або господарського товариства відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

На стороні державного партнера у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування. Права та обов'язки зазначених осіб щодо їх спільної участі у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, визначаються договором, укладеним між ними.

Такий договір повинен бути укладений до моменту затвердження конкурсної документації та може містити інформацію про обсяг, форму участі та зобов'язання, у тому числі фінансового або майнового характеру, цих суб'єктів у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, а також щодо порядку розподілу між ними прав та повноважень щодо об'єкту державно-приватного партнерства.

Копія такого договору повинна бути додана до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

3. До ознак державно-приватного партнерства належать:

надання прав управління (користування, експлуатації) об'єктом партнерства або придбання, створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт) державно-приватного партнерства з подальшим управлінням (користуванням, експлуатацією), за умови прийняття та виконання приватним партнером інвестиційних зобов'язань відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства;

довготривалість відносин (від 5 до 50 років);

передача приватному партнеру частини ризиків у процесі здійснення державно-приватного партнерства;

внесення приватним партнером інвестицій в об'єкти партнерства із джерел, не заборонених законодавством.

Всі інвестиційні проекти, що відповідають ознакам державно-приватного партнерства, мають бути реалізовані лише із застосуванням вимог цього Закону.";

у статті 4:

абзаци другий, п'ятий та дванадцятий частини першої виключити;

частину другу після слів "в інших сферах діяльності," доповнити словами та знаком "які передбачають надання суспільно значимих послуг,";

у статті 5:

у абзаці першому частини першої слова "договори про" виключити;

у абзаці другому частини першої слово "концесію" замінити словами "концесійний договір";

абзаци третій та четвертий частини першої перед словами "управління майном" та "про спільну діяльність" доповнити словом "договір";

в частині третій слова та знак "ініціювання відповідної форми державно-приватного партнерства," виключити;

статтю 6 виключити;

у статті 7:

в абзаці другому частини другої слова та знак ", у тому числі ділянки надр" виключити;

частини третю та четверту викласти в такій редакції:

"3. Передача приватному партнеру об'єкту державного-приватного партнерства, в тому числі його подальша реконструкція, реставрація, капітальний ремонт приватним партнером, не зумовлює перехід права власності на цей об'єкт до приватного партнера та не припиняє права державної чи комунальної власності на ці об'єкти. Такі об'єкти підлягають поверненню державному партнеру після припинення дії відповідного договору.

4. Нерухоме майно, створене (нове будівництво) приватним партнером на підставі та у відповідності до умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства є об'єктом державної чи комунальної власності, якщо інше не передбачено цим Законом.

Приватний партнер має право передавати майно, що входить до складу об'єкта державно-приватного партнерства, в оренду, якщо це передбачено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства. На об'єкт державно-приватного партнерства, протягом строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, не поширюється законодавство України про оренду державного та комунального майна, а також законодавство України, що регулює порядок списання такого майна. Умови передачі зазначених об'єктів в оренду та порядок його списання регулюються договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Приватний партнер, за погодженням з державним партнером, має право передати всі або частину своїх майнових прав, що витікають із договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства, третій особі на строк, що не перевищує строку такого договору, якщо інше не встановлено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Майнові права за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, за погодженням з державним партнером, може бути предметом застави, якщо інше не встановлено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства. Передача в заставу майнових прав, що витікають із договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства можлива виключно за умови передачі в заставу всього комплексу прав приватного партнера, що витікають із договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. Звернення стягнення на предмет застави в такому випадку відбувається виключно шляхом заміни приватного партнера відповідно до положень договору фінансового забезпечення.

Для цілей цього Закону, місцезнаходженням майнових прав, що витікають із договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства є Україна.

Приватний партнер є власником рухомого майна, придбаного ним для виконання умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, якщо інше не встановлене положеннями такого договору.

Передача приватному партнеру об'єкта державно-приватного партнерства або будівництво приватним партнером об'єкта державно-приватного партнерства є підставою для здійснення реєстрації за приватним партнером речових прав володіння та користування на об'єкт державно-приватного партнерства в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі будівництва приватним партнером об'єкта державно-приватного партнерства, реєстрації речових прав приватного партнера передують реєстрація права власності держави або територіальної громади, крім випадків передбачених абзацом сьомим цієї частини.

Об'єкти державно-приватного партнерства відображаються на балансі приватного партнера та відокремлюються від його майна. По відношенню до такого майна приватним партнером

ведеться відокремлений облік.

Договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, може бути передбачено виникнення спільної часткової власності державного та приватного партнера на створювані (новозбудовані) чи придбані об'єкти державно-приватного партнерства. Порядок визначення часток у праві власності створюваних (новозбудованих) чи придбаних об'єктів, що перебувають у спільній частковій власності державного та приватного партнера, умови і порядок відчуження частки у праві спільної часткової власності визначаються положеннями договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.";

у статті 8:

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

"1. У разі якщо для здійснення державно-приватного партнерства необхідним є отримання приватним партнером земельних ділянок та/або права на забудову відповідних земельних ділянок, то передача відповідних земельних ділянок, на строк дії договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється в порядку, визначеному Земельним кодексом України, а передача права забудови здійснюється із урахуванням норм, встановлених Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності"";

абзаци другий та четвертий частини першої та частину другу виключити;

статтю 10 викласти в такій редакції:

"Стаття 10. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства

1. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства готуються центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування чи органами Автономної Республіки Крим, Національною академією наук України, галузевими академіями наук, державними або комунальними підприємствами, установами, організаціями та/або господарськими товариствами, 100 відсотків статутного капіталу яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, і подаються до органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства.

Пропозиція про здійснення державно-приватного партнерства складається з концептуальної записки здійснення державно-приватного партнерства та техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства, зміст яких визначається Порядком проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

У разі якщо ініціаторами підготовки пропозиції є центральні або місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим або Національна академія наук України, галузеві академії наук, державні або комунальні підприємства, установи, організації та/або господарські товариства 100 відсотків статутного капіталу яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим пропозиція готується двома етапами.

На першому етапі здійснюється підготовка концептуальної записки, проведення її детального аналізу за результатами якого приймається рішення щодо доцільності або недоцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування.

На другому етапі - підготовка техніко-економічного обґрунтування.

У розгляді пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, поданої особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, повинно бути відмовлено у

випадку коли:

центральною або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування або органами влади Автономної Республіки Крим Національною академією наук України, галузевими академіями наук, державними або комунальними підприємствами, установами, організаціями та/або господарськими товариствами 100 відсотків статутного капіталу яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, розпочато підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, яка повністю або частково співпадає з поданою на розгляд пропозицією, а саме, прийнято рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства. Зазначена підстава для відмови не може бути використана у випадку, якщо минуло більше одного року з дати прийняття рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства;

орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, вже проводить аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо пропозиції, яка повністю або частково співпадає з поданою на розгляд пропозицією.

2. Для підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства центральний або місцевий орган виконавчої влади, органи місцевого самоврядування або органи влади Автономної Республіки Крим, Національна академія наук України, галузеві академії наук, державні або комунальні підприємства, установи, організації та/або господарські товариства 100 відсотків статутного капіталу яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, для проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства можуть залучати міжнародні фінансові організації та/або радників.

Оплата послуг радників може здійснюватися за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджетів, коштів Національної академії наук України, галузевих академій наук, державного або комунального підприємства, установи, організації та/або господарського товариства 100 відсотків статутного капіталу яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, коштів міжнародних фінансових організацій або інших джерел, не заборонених законодавством.

3. До дати подання пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства особа (особи), яка відповідно до цього Закону може бути приватним партнером, може вступити в переговори із державним партнером, і обмінюватися з ним інформацією необхідною для підготовки такої пропозиції. У разі обміну інформацією, що визначена однією із сторін як конфіденційна, підписання між сторонами договору про нерозголошення конфіденційної інформації є обов'язковим.";

у статті 11:

у абзаці другому пункту 1 частини першої після слова "показників" доповнити словами та знаками "(фінансової моделі)";

Частину 1 доповнити абзацом наступного змісту:

Оцінка впливу на довкілля для провадження планової діяльності, що передбачена пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства, здійснюється приватним партнером після підписання договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства відповідно до [Закону України "Про оцінку впливу на довкілля"](#).

доповнити частиною 3¹ такого змісту:

"3¹ У разі ініціювання здійснення державно-приватного партнерства особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, може запитувати у таких осіб додаткову інформацію та документи, а також уточнювати інформацію щодо змісту пропозиції."

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. За результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства складається один з наступних висновків:

про доцільність прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства;

про недоцільності прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства;

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства може містити застереження органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, щодо сфер, які не належать до його компетенції, але повинні бути враховані під час здійснення державно-приватного партнерства, а також рекомендації щодо заходів, які мають бути здійснені до моменту оголошення конкурсу з визначення приватного партнера.

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, та іншими визначеними в Порядку проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства органами державної влади. Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності та майна, що належить Автономній Республіці Крим, підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, якщо відповідно до такого висновку передбачається надання державної підтримки шляхом фінансування за рахунок коштів державного бюджету.

У разі наявності у висновку застережень органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, щодо сфер, які не належать до його компетенції, але повинні бути враховані під час здійснення державно-приватного партнерства, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, здійснює заходи для отримання роз'яснень з цих питань у державних органів, органів місцевого самоврядування, державних, комунальних підприємств, установ, організацій, господарського товариства, 100 відсотків статутного капіталу яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим або у організаторів наукової та науково-технічної експертизи відповідно до [Закону України "Про наукову і науково-технічну експертизу"](#).

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, а у разі його непогодження також і повідомлення про відмову у погодженні висновку з обґрунтуванням причин відмови, підлягає оприлюдненню:

на офіційному веб-сайті органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства - протягом 5 робочих днів, після прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства, або про недоцільності здійснення державно-приватного партнерства у встановленому законодавством порядку;

та на офіційному сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства - протягом 5 робочих днів після погодження або відмови у погодженні висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства;

у статті 13:

у абзаці п'ятому частини першої слова "сільськими, селищними, міськими, районними та обласними радами" замінити словами "сільськими, селищними, міськими, в тому числі об'єднаних територіальних громад, районними та обласними радами";

у абзаці шостому частини першої після слова "повідомити" доповнити словами "у письмовій формі";

доповнити частинами другою та третьою такого змісту:

"2. Рішення про здійснення державно-приватного партнерства має передбачати необхідні заходи щодо підготовки до проведення конкурсу, у тому числі:

1) щодо утворення конкурсної комісії;

2) щодо підготовки об'єкта до передачі приватному партнеру за договором, укладеним в рамках державно приватного партнерства, зокрема формування земельних ділянок, необхідних для здійснення державно-приватного партнерства, проведення інвентаризації та, у разі необхідності, незалежної оцінки майна, що є об'єктом державно-приватного партнерства;

3) щодо організації інформаційного супроводження проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, зокрема з вивчення зацікавленості серед потенційних інвесторів, громадського обговорення;

4) щодо залучення радників (в разі необхідності);

5) інші заходи за рішенням державного партнера.

У випадку якщо рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства приймається органом який не буде державним партнером, у такому рішенні повинен бути визначений державний партнер.

Заходи, передбачені частиною другою, мають бути виконані в строк, що не перевершує 6 місяців з дати прийняття рішення про доцільність здійснення приватного партнерства.

статтю 14 викласти в такій редакції:

"Стаття 14. Визначення приватного партнера

1. Визначення приватного партнера для укладення договору (договорів) у рамках державно-приватного партнерства здійснюється на конкурсних засадах.

У разі якщо після оголошення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства на участь у зазначеному конкурсі подав заявку лише один претендент, відповідний договір може бути укладений уповноваженим органом з цим претендентом шляхом погодження з ним істотних умов договору, за умови відповідності такого претендента основним кваліфікаційним вимогам до учасників конкурсу, якщо інше не визначено законами, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення та виконання договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону.

У разі якщо конкурс проводиться відповідно до пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, що подана особою (особами), які відповідно до цього Закону можуть

бути приватними партнерами, ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства може бути визнаним переможцем конкурсу, якщо його конкурсна пропозиція буде визнана найкращою або якщо він погодиться укласти договір в рамках державно-приватного партнерства на умовах кращої конкурсної пропозиції.

Зобов'язання щодо відшкодування витрат на підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, що підготовлені центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування чи органами Автономної Республіки Крим, державними або комунальними підприємствами, установами, організаціями та/або господарськими товариствами, 100 відсотків статутного капіталу яких належить державі, Автономній Республіці Крим чи територіальній громаді, які є обґрунтованими, справедливими і належним чином документально підтверджені, а також витрат на розроблення (виготовлення) землевпорядної документації та проведення її експертизи відповідно до підтвердних документів, можуть включатися до умов конкурсу.

У разі якщо переможцем конкурсу буде визнано іншу особу, ніж ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, переможець конкурсу має компенсувати ініціатору пропозиції обґрунтовані, справедливі і належним чином задокументовані витрати, що виникли внаслідок підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства.

2. Порядок проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної, комунальної власності або які належать Автономній Республіці Крим, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Не можуть бути допущені до участі в конкурсі з визначення приватного партнера особи, що визначені частиною четвертою статті 12 Закону України "Про концесії".

У разі якщо законами України, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону, чи відповідно до таких законів встановлено інший порядок проведення конкурсу, застосовується порядок проведення конкурсу, встановлений такими законами чи відповідно до таких законів.";

статтю 17 викласти в такій редакції:

"Стаття 17. Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу

1. Державний партнер, зобов'язаний не пізніше місяця після підписання протоколу про результати конкурсу (сільські, селищні, міські, в тому числі об'єднаних територіальних громад, районні та обласні ради - на найближчому пленарному засіданні) розглянути результати проведення конкурсу та затвердити відповідний протокол (про визначення переможця конкурсу, про відхилення всіх конкурсних пропозицій без визначення переможця чи про оголошення конкурсу таким, що не відбувся) або відмовити у затвердженні результатів конкурсу з обґрунтуванням причини такої відмови.

Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства здійснюється державним партнером з переможцем конкурсу на умовах, встановлених конкурсом з визначення приватного партнера.

У випадку якщо переможцем конкурсу є юридична особа нерезидент, для укладення договору в рамках державно-приватного партнерства він зобов'язаний створити юридичну особу резидента.

Для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, можуть укладатися інші цивільно-правові договори, включаючи договір про фінансування, договір

фінансового забезпечення.

2. У разі якщо переможцем конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства визначено декілька осіб на стороні приватного партнера, договір, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, підписується такими особами або особою, уповноваженою ними на підписання цього договору.

3. Державний партнер у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку повідомляє про укладення договору в рамках державно-приватного партнерства центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, уповноважений на ведення обліку договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства.

4. Договір, укладений в рамках державно-приватного партнерства, може бути змінений або розірваний за згодою сторін або на вимогу однієї зі сторін на підставі рішення суду або арбітражу у випадку істотного порушення іншою стороною зобов'язань, визначених таким договором, або у разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі укладання такого договору, та у інших випадках, передбачених таким договором.

5. Правові наслідки зміни або розірвання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, визначаються законом та цим договором.

6. У разі істотного порушення приватним партнером своїх зобов'язань за договором про фінансування, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, кредитор, у випадках, визначених договором фінансового забезпечення, має право звернутися до державного партнера з пропозицією про заміну приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства. Заміна приватного партнера здійснюється на конкурсних засадах або шляхом проведення переговорів відповідно до порядку заміни приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

У разі прийняття рішення про заміну приватного партнера державний партнер, кредитор або уповноважена ними особа тимчасово до визначення нового приватного партнера виконує зобов'язання приватного партнера за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

7. У разі якщо договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, передбачено право заміни приватного партнера за ініціативою державного партнера у разі істотного порушення приватним партнером умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, що спричинене невиконанням ним зобов'язань, передбачених таким договором, договором фінансового забезпечення (у разі наявності), має бути передбачено порядок участі кредитора у заміні приватного партнера.";

у статті 18:

абзац другий частини першої після слів "державних гарантій," доповнити словами "місцевих гарантій та";

в абзаці четвертому частини першої слова "до експлуатації (використання) тощо" виключити;

частину першу після абзацу шостого доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"шляхом будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту) об'єктів суміжної інфраструктури, необхідної для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, підприємствами, установами, організаціями, що належать до сфери управління державного партнера;"

у зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим відповідно;

частину третю виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Державна підтримка, передбачена цією статтею, не вважається державною допомогою у розумінні [Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання"](#) та не потребує обов'язкового повідомлення про державну допомогу до уповноваженого органу з питань державної допомоги, за умови, що така підтримка надається за дотриманням кожної з наступних вимог:

- 1) приватного партнера було визначено в результаті конкурсу з визначення приватного партнера;
- 2) надання такої підтримки було передбачено умовами конкурсу з визначення приватного партнера;
- 3) приватним партнером було визначено учасника пропозиція якого отримала найвищу оцінку:";

доповнити статтею 20¹ такого змісту:

"Стаття 20¹. Банківські рахунки

1. Для цілей здійснення державно-приватного партнерства приватний партнер - сторона договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, має право відкривати в банках України, в установленому законодавством України порядку, банківські рахунки в національній та/або іноземній валюті, що використовуватимуться виключно для обслуговування діяльності, пов'язаної з договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

2. Стягнення коштів із банківських рахунків, відкритих приватним партнером за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, на території України для цілей виконання цього договору, не може бути здійснено в безспірному порядку.

статтю 21 викласти в такій редакції:

"Стаття 21. Контроль та моніторинг виконання договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства та проведення завершальної оцінки

1. Контроль за виконанням договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, здійснюють державний партнер, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи відповідно до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом та/або договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

2. Приватні партнери надають відповідним державним партнерам інформацію про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у порядку, передбаченому договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

3. Моніторинг виконанням договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, шляхом отримання кожних шість місяців звітів від державних партнерів про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, які надаються у порядку та згідно з формою, затвердженою органом з державно-приватного партнерства.

4. По завершенню дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється оцінка результатів здійснення державно-приватного партнерства, щодо об'єктів:

державної власності - органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, який не був залученим до підготовки та/або реалізації відповідного договору;

комунальної власності - органом, уповноваженим органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до [Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні"](#);

що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено - Радою міністрів Автономної Республіки Крим.

5. Державний та приватний партнери повинні надати органу, що проводить завершальну оцінку здійснення державно-приватного партнерства, необхідну інформацію для її проведення.

6. За результатами проведеної завершальної оцінки здійснення державно-приватного партнерства готується звіт, який надсилається для аналізу центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства.

7. Метою оцінки за результатами здійснення державно-приватного партнерства є оцінка результатів виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, та прорахунків, допущених в рамках підготовки та виконання відповідного договору, а також надання пропозицій /рекомендацій щодо внесення змін та/або доповнень до чинного законодавства (в разі необхідності).";

абзац одинадцятий частини першої статті 22 після слова "партнерства" доповнити словами та знаком ", відповідно до порядку, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства";

15) частину першу [статті 3 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2004, N 9, ст. 79) доповнити абзацом шістнадцятим такого змісту:

"актів органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, чи про недоцільність його здійснення, про проведення та затвердження результатів конкурсу з визначення приватного партнера (концесіонера), що схвалюються у визначеному законом порядку.";

16) у [Законі України "Про екологічний аудит"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., N 45, ст. 500):

у статті 11 слова та знаки ", в концесію," виключити;

у статті 12:

абзац третій частини третьої слова "передача в концесію об'єктів державної та комунальної власності," виключити";

17) у [Законі України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., N 51, ст. 553):

пункт 3 частини першої статті 2 доповнити новими абзацами такого змісту:

"концесіонер, приватний партнер - у разі проведення державної реєстрації права державної або комунальної власності на нерухоме майно, речові права на яке виникли в результаті будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту за договором концесії або іншими договорами у рамках здійснення державно-приватного партнерства;

державний партнер (концесієдавець) або за його дорученням державне або комунальне підприємство, установа, організація або господарське товариство 100 відсотків статутного капіталу яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, що належать до сфери його управління - у разі подання документів для проведення державної реєстрації набуття права державної або комунальної власності на земельну ділянку, що необхідна для здійснення державно-приватного партнерства (реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії), для проведення державної реєстрації набуття, зміни або припинення обтяження речових прав на таку земельну ділянку.";

пункт 4 частини першої статті 2 після слів "інший правонабувач-орендар," додати слова "концесіонер, приватний партнер,";

додати статтю 29¹ такого змісту:

"Стаття 29¹. Особливості державної реєстрації речових прав на об'єкти державного-приватного партнерства, у тому числі об'єкти концесії та земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії

1. Орган, що прийняв рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, зобов'язаний протягом 15 календарних днів з дня прийняття відповідного рішення, забезпечити державну реєстрацію заборони на відчуження земельних ділянок, необхідних для цілей здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.

Після погодження у встановленому порядку документації із землеустрою та внесення інформації про земельну ділянку до Державного земельного кадастру, державний партнер, концесієдавець або за його дорученням державне або комунальне підприємство, установа, організація або господарське товариство, 100 відсотків статутного капіталу якого належить державі, Автономній Республіці Крим чи територіальній громаді, що належать до сфери його управління, реєструє права власності на таку земельну ділянку за органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, який відповідно до [статті 122 Земельного кодексу України](#) наділений повноваженнями щодо передачі відповідної земельної ділянки у користування.";

2. Передача приватному партнеру (концесіонеру) об'єкта державного-приватного партнерства (об'єкта концесії) або будівництво приватним партнером (концесіонером) об'єкта державного-приватного партнерства (об'єкта концесії) є підставою для здійснення реєстрації за приватним партнером (концесіонером) речових прав володіння та користування на об'єкт державного-приватного партнерства (об'єкт концесії) в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.";

18) у [Законі України "Про автомобільні дороги"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2005, N 51, ст. 556):

статтю 27 викласти в такій редакції:

"Стаття 27. Віднесення та порядок переведення автомобільних доріг загального користування до розряду платних

Віднесення автомобільних доріг загального користування та окремих їх ділянок, у тому числі мостових переходів, до розряду платних здійснюється з урахуванням державної стратегії розвитку мережі автомобільних доріг України на підставі окремого закону, крім випадків їх будівництва та експлуатації на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.

Віднесення автомобільних доріг загального користування державного значення та окремих їх ділянок, у тому числі мостових переходів, до розряду платних у випадку їх будівництва та подальшої експлуатації на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, здійснюється Кабінетом Міністрів України.

Подання до Кабінету Міністрів України про віднесення автомобільної дороги загального користування до розряду платних здійснює орган державного управління автомобільними дорогами за погодженням з органами місцевого самоврядування, по території яких проходить ця автомобільна дорога, на підставі техніко-економічного обґрунтування та/або проектно-кошторисної документації, крім випадків її будівництва та експлуатації на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.

Автомобільні дороги, окремі їх ділянки можуть бути віднесені до розряду платних лише за умови їх суттєвого удосконалення, а також, у разі їх будівництва та експлуатації на умовах концесії та забезпечення альтернативного безоплатного проїзду транспортних засобів.

Довжина автомобільних доріг, окремих їх ділянок, що забезпечує альтернативний безоплатний проїзд транспортних засобів не має перевищувати більш ніж в два рази довжину платної автомобільної дороги (крім випадків, коли більш ніж 50 відсотків протяжності платної автомобільної дороги становлять мости, тунелі, шляхопроводи).

Альтернативний проїзд транспортних засобів безоплатними автомобільними дорогами має бути забезпечений протягом всього терміну експлуатації платної автомобільної дороги.

Платні автомобільні дороги загального користування залишаються в державній власності, не підлягають приватизації, стосовно них не можуть вчинятися дії, наслідком яких може бути відчуження доріг з державної власності.";

у статті 29:

після частини третьої додати частину четверту такого змісту:

"У випадку віднесення автомобільних доріг загального користування державного значення до розряду платних відповідно до рішення Кабінету Міністрів України про їх будівництво та подальшу експлуатацію на умовах концесії розмір плати встановлюється Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України "Про концесії", процедура справляння плати встановлюється концесіонером.";

частину шосту після слів "Державного бюджету України" доповнити словами та знаками "(крім випадків будівництва та експлуатації відповідної автомобільної дороги на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору)";

19) пункт 1 частини першої статті 77 Закону України "Про міжнародне приватне право" (Відомості Верховної Ради України, 2005, N 32, ст. 422) викласти у такій редакції:

"1) якщо нерухоме майно, щодо якого виник спір, знаходиться на території України, крім справ, що стосуються укладення, зміни, розірвання та виконання договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, зокрема, концесійних договорів, згідно з якими нерухоме майно є об'єктом такого партнерства, зокрема, об'єктом концесії, а спір не стосується виникнення, припинення та реєстрації речових прав на такий об'єкт";

20) у Законі України "Про управління об'єктами державної власності" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., N 46, ст. 456 із наступними змінами):

у статті 3:

у абзаці сьомому частини першої слово та знак ", концесію" виключити;

частину першу після сьомого абзацу доповнити абзацом восьмим такого змісту:

"державне майно, передане та/або створене (збудоване) на підставі договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства (у тому числі концесійного договору);";

у зв'язку з цим абзаци восьмий - десятий вважати абзацами дев'ятим - одинадцятим відповідно;

у статті 4:

абзац восьмий частини першої після слів та знаків "(далі - господарські структури)" доповнити словами та знаком ", державне підприємство, установа, організація або господарське товариство 100 відсотків статутного капіталу якого належить державі або господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі";

частину першу після дев'ятого абзацу доповнити новим абзацом такого змісту:

"Державне підприємство, установа, організація або господарське товариство, 100 відсотків статутного капіталу якого належить державі або господарському товариству, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі здійснюють управління об'єктами державної власності в частині виконання повноважень концесієдавця делегованих відповідним уповноваженим органом управління об'єктами державної власності або Кабінетом Міністрів України.";

у частині другій статті 5:

пункт 18 доповнити підпунктом "щ" такого змісту:

"щ) залучення радників для підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії та визначення розміру їх винагороди.";

доповнити пунктом 27 такого змісту:

"27) за зверненням державного партнера (концесієдавця) затверджує плани заходів з підготовки та реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії.";

у частині першій статті 6:

пункт 20¹ після слів "управління майном" доповнити словами та знаком ", та договори, що укладаються в рамках державно-приватного партнерства, в тому числі концесійні договори";

доповнити пунктами 20¹ - 20⁵ такого змісту:

"20²) відповідно до закону укладають договори щодо спільної участі на стороні державного партнера (концесієдавця) із уповноваженими органами державної влади та/або органами місцевого самоврядування, державними підприємствами, установами, організаціями або господарськими товариствами, 100 відсотків статутного капіталу яких належить державі, визначаючи зустрічні права та зобов'язання щодо здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії;

20³) відповідно до закону укладають цивільно-правові договори з міжнародними фінансовими організаціями щодо підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії;

20⁴) відповідно до закону приймають рішення про заборону здійснення певних дій, внаслідок яких може відбутися відчуження майна чи зменшення його вартості, що планується до передачі в концесію або здійснення державно-приватного партнерства;

20⁵) приймають рішення щодо фінансування за рахунок підприємств, установ, організацій, що належать до сфери їх управління, а також господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави становить 100 відсотків, повноваження з управління корпоративними правами держави яких вони здійснюють, витрат пов'язаних з підготовкою до реалізації та реалізацією проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії";

підпункт "ж" пункту 2 частини першої статті 7 виключити;

у статті 13:

абзац другий частини другої після слів "спільного майна учасників спільної діяльності" доповнити словами та знаком", крім випадків укладення договору про спільну діяльність в рамках державно-приватного партнерства";

доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. У разі коли концесійний платіж розраховується, як частка (у відсотках) вартості наданого у концесію об'єкта, вартість майна об'єкта концесії визначається концесієдавцем за результатами його оцінки, проведеної в порядку, визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність. Така оцінка здійснюється за кошти балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії або за кошти концесієдавця.";

21) у Законі України "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., N 11, ст. 71):

у назві Закону слова "чи концесію" виключити;

у преамбулі слова "чи концесію" і "та концесії" виключити;

у статті 2:

у абзаці другому слова "чи концесію" виключити;

абзаци третій і четвертий частини першої виключити;

у п'ятому абзаці частини першої слова "чи концесії" виключити;

у частині другій слова "законами України "Про концесії" виключити, замінивши словами "Законом України";

у назві статті 3 та її першій частині слова "чи концесію" виключити;

у статті 4:

у назві слова "чи концесію" виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Суб'єкт господарювання, з яким укладено договір оренди щодо об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності,

зобов'язаний протягом трьох місяців з дня підписання відповідного договору забезпечити відповідність ліцензійним умовам здійснення господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду, і одержати ліцензію на відповідний вид господарської діяльності.";

у статті 5:

у назві слова "чи концесію" виключити;

з першої по четверту частини слова "чи концесію", "чи концесіонерами" "чи концесії" виключити;

у частині четвертій після слів "підготовка цього об'єкта до передачі" слово "відповідно" виключити;

у статті 6:

у назві слова "чи концесію" виключити;

у частині першій та другій слова "чи концесію" виключити;

у частині третій слова "чи концесії" та "чи концесію" виключити;

частину п'яту виключити;

у статті 7:

у назві та частині першій слова "чи концесію" виключити;

у частині другій слова "чи концесії" та "чи концесію" виключити;

у частині четвертій абзац другий виключити;

у частині сьомій виключити абзац третій та слова "чи концесіонер", "чи концесіонера", "чи концесієдавця";

у частині чотирнадцятій слова "чи концесії" виключити;

у частині шістнадцятій слова "чи концесію" виключити;

у частині сімнадцятій слова "чи концесії" та "чи концесієдавцем" виключити;

статтю 8 викласти в такій редакції:

"Стаття 8. Умови договору оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення

1. Істотними умовами договору оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, крім визначених [Законом України "Про оренду державного та комунального майна"](#), є:

порядок та умови відновлення переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення та його повернення;

порядок та умови списання (виведення з експлуатації) майна в складі об'єкта оренди;

обов'язок орендаря щодо страхування взятого в оренду об'єкта тепло-, водопостачання і водовідведення;

обов'язки сторін договору щодо забезпечення збереження переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;

обов'язки орендаря щодо використання переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення за цільовим призначенням відповідно до профілю виробничої діяльності підприємства, що раніше здійснювало експлуатацію такого об'єкта, а також щодо виробництва (надання) відповідних комунальних послуг у гарантованих обсягах і належної якості;

максимальний розмір витрат енергоресурсів на одиницю виробленої продукції (послуг) та максимально допустимі обсяги витрат і технологічних витрат питної води та/або теплової енергії на одиницю продукції (послуг);

порядок здійснення орендодавцем контролю за станом орендованого об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;

відповідальність сторін, у тому числі відповідальність орендаря за безпеку експлуатації об'єкта;

2. У разі якщо при передачі в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, яке здійснювало експлуатацію відповідного об'єкта до його передачі в оренду, договором визначається гарантована більшість працівників, звільнених внаслідок ліквідації такого підприємства, які будуть працевлаштовані орендарем, та умови відбору таких працівників.

У разі якщо при передачі в оренду об'єкта централізованого теплопостачання, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, яке має невикладені грошові зобов'язання чи податковий борг, питання правонаступництва за зобов'язаннями вирішується за згодою сторін, а умови погашення зазначаються у договорі.

3. У разі необхідності отримання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання відповідно до вимог законодавства про захист економічної конкуренції договір повинен містити відкладальну умову щодо набуття прав на об'єкт оренди після отримання відповідного дозволу органу Антимонопольного комітету України.;

у статті 9:

у назві слова "чи концесії" виключити;

у частині першій слова "а також договори концесії таких об'єктів незалежно від строку, на який вони укладені," виключити;

у частині другій слова "чи концесії" та "чи концесіонер" виключити;

у статті 10:

у назві слова "чи концесії" виключити;

у частині першій слова "чи концесії" виключити;

у частині другій слова "чи концесіонер" та "чи концесіонера" виключити;

у частині третій слова "чи концесіонеру" виключити;

у частині четвертій слова "чи концесії" та "чи концесію" виключити;

розділ III виключити;

24) у [Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., N 34, ст. 343):

у статті 19:

абзац другий частини другої після слів "державної адміністрації" доповнити словами та знаком ", окрім випадків, якщо законами встановлений інший порядок";

абзац перший частини восьмої після слів "міською радою" доповнити словами та знаком "- за винятком випадків, встановлених законодавством".

частину восьму викласти у такій редакції:

"8. Детальний план території у межах населеного пункту розглядається і затверджується виконавчим органом сільської, селищної, міської ради протягом 30 днів з дня його подання, а за відсутності затвердженого в установленому цим Законом порядку плану зонування території - відповідною сільською, селищною, міською радою, окрім випадків передбачених цим Законом.

Детальний план території у межах населеного пункту щодо земель державної власності, що підлягають передачі в оренду для цілей здійснення державно-приватного партнерства, зокрема, концесії, розглядається і затверджується відповідною районною державною адміністрацією протягом 30 днів з дня його подання. В такому випадку фінансування робіт з розробки детального плану територій може здійснюватися за рахунок коштів державного, місцевого бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим або коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління концесіодавця, державного партнера або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Детальний план території за межами населеного пункту розглядається і затверджується відповідною районною державною адміністрацією протягом 30 днів з дня його подання.

частину другу статті 29 доповнити новим абзацом такого змісту:

"Містобудівні умови, обмеження та технічні умови для проектування об'єктів будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, можуть надаватися приватному партнеру, концесіонеру на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою, який виданий підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна, яке передається у концесію, за умови, що така земельна ділянка (або її частина), відповідно до положень договору, необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.";

частину першу після абзацу першого статті 31 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Проектування об'єктів в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії на відповідних землях державної чи комунальної власності, може здійснюватися на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою, який виданий підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна, яке передається у концесію/є об'єктом державно-приватного партнерства, за умови, що така земельна ділянка (або її частина), відповідно до положень договору, необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.";

у зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати абзацами третім і четвертим відповідно;

частину третю статті 33 доповнити новим абзацом такого змісту:

"Функції замовника будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, може виконувати приватний партнер, концесіонер у відповідності до умов договору, укладеного в рамках

державно-приватного партнерства або концесійного договору та договору про делегування функцій "замовника будівництва";

частину четверту статті 40 доповнити пунктом 11 такого змісту:

"11) об'єктів, що споруджуються на виконання договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства, зокрема, концесійного договору, договору оренди державного або комунального майна, що передбачає поліпшення орендованого майна.";

22) у Законі України "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., N 18, ст. 157):

у назві Закону слова "чи концесії" виключити;

у преамбулі слова "чи концесію", "та концесії" виключити;

у частині другій статті 1 слова "чи концесію" виключити;

у статті 2:

частину першу виключити;

у частині другій слова "чи концесію" виключити та слова "законами України "Про концесії," замінити словами "Законом України";

у назві та частині першій статті 3 слова "чи концесію" виключити;

у статті 4:

у назві слова "чи концесію" виключити;

у частині першій слова "чи концесіонером" виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

"Особа, з якою укладено договір оренди щодо об'єкта паливно-енергетичного комплексу, зобов'язана протягом 12 місяців з дня укладення відповідного договору привести свою матеріально-технічну базу та штат спеціалістів у відповідність з умовами провадження господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду, і одержати необхідні дозвільні документи на відповідний вид діяльності.";

у тексті частини третьої слова "чи концесії", "чи концесіонером", "чи концесіонер", "або передано в концесію" виключити;

у статті 5:

у назві слова "чи концесію" виключити;

у тексті частини першої слова "чи концесію", "чи концесіонерами", "чи концесії" виключити;

у тексті абзацу першого частини другої слова "чи концесію", "відповідно" виключити;

абзац третій частини другої виключити;

абзац четвертий частини другої викласти в такій редакції:

"Оголошення конкурсу на право оренди, обов'язково повинно містити інформацію про об'єкт, що пропонується до оренди; строк, на який об'єкт передається в оренду.";

у статті 6:

у назві та тексті частини першої слова "чи концесію" виключити;

у частині другій слова "чи концесію" та абзаци 5 - 6 виключити;

у тексті частини третьої слова "чи концесії", "чи концесію" виключити;

абзац перший частини третьої викласти в такій редакції:

"3. Одночасно з організаційно-технічною підготовкою уповноважений орган управління разом з Фондом державного майна України готує проект конкурсної документації щодо оренди, яка включає:";

статтю 8 виключити;

у статті 9:

у тексті статті слова "чи концесії", "чи концесію", "чи концесіонера", "чи концесіонером", "чи концесіонером", "концесії" виключити;

у абзаці першому частини першої слова "законами України "Про концесії" і" замінити словами "Законом України";

абзац восьмий пункту 1 частини першої виключити;

абзац дев'ятий підпункту 2 частини першої виключити;

у статті 11:

у назві та частині першій слова "чи концесії" виключити;

абзац третій частини першої виключити;

частину третю виключити;

розділ третій виключити;

26) у [Законі України "Про морські порти України"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2013, N 7, ст. 65):

абзац перший частини другої статті 23 викласти у такій редакції:

"2. Існуючі на день набрання чинності цим Законом стратегічні об'єкти портової інфраструктури не підлягають передачі в оренду чи концесію (крім причалів, пірсів та інших видів причальних споруд, залізничних та автомобільних під'їзних шляхів (до першого розгалуження за межами території порту), ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій), приватизації та/або відчуженню у будь-який інший спосіб. Причали можуть бути об'єктами оренди на строк до 49 років. Об'єктами державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, можуть бути причали, пірси, інші види причальних споруд, залізничні та автомобільні під'їзні шляхи (до першого розгалуження за межами території порту), лінії зв'язку, засоби тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерні комунікації за умови, що такі об'єкти не забезпечують діяльність двох або більше портових операторів. Такі об'єкти передаються приватному партнеру або концесіонеру разом з підйомно-транспортним та іншим устаткуванням, яке забезпечує навантаження-розвантаження та зберігання вантажів та/або обслуговування пасажирів, у тому числі для їх посадки на судна і висадки з суден, та прилягає до таких об'єктів та/або розташоване на них. У разі відсутності відповідного устаткування біля відповідних стратегічних об'єктів портової інфраструктури, такі об'єкти передаються за умови передачі в оренду приватному партнеру або концесіонеру земельної ділянки, яка прилягає до відповідних об'єктів і є достатньою для реалізації проекту, що реалізується на умовах концесії. У випадку, якщо об'єктами концесії є стратегічні об'єкти

портової інфраструктури, Адміністрація морських портів України набуває статусу концесієдавця в порядку, встановленому [законами України "Про концесії"](#) та ["Про управління об'єктами державної власності"](#) або бере участь у концесійному договорі відповідно до положень статті 24 Закону України "Про концесії";

доповнити частину четверту статті 24 абзацом другим такого змісту:

"Земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти портової інфраструктури, можуть передаватися в користування приватному партнеру (концесіонеру) відповідно до положень [Земельного кодексу України](#)";

у частині першій статті 26 слова "договорів концесії" замінити словами "концесійних договорів".

23) у [статті 15 Закону України "Про ліцензування видів господарської діяльності"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2015, N 23, ст. 158):

частину четверту викласти у такій редакції:

"4. Якщо ліцензіат припиняється в результаті злиття, приєднання чи перетворення або все його майно передається приватному партнеру, концесіонеру і його правонаступник або приватний партнер, концесіонер має намір провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію, такий правонаступник або приватний партнер, концесіонер має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням нової ліцензії на його здійснення, провадити у строк, що не перевищує шести місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії. Після закінчення цього строку правонаступник або приватний партнер, концесіонер зобов'язаний отримати нову ліцензію, а раніше видана ліцензія підлягає анулюванню";

частину п'яту доповнити новим абзацом такого змісту:

"У випадку, коли частина майна ліцензіата передається приватному партнеру, концесіонеру, то приватний партнер, концесіонер на умовах, визначених договором укладеним у рамках державно-приватного партнерства, концесійним договором, має право провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію. Такий приватний партнер, концесіонер має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням ліцензії на його провадження, провадити у строк, що не перевищує шести місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії ліцензіата. Після закінчення цього строку приватний партнер, концесіонер зобов'язаний отримати нову ліцензію. Ліцензіат може продовжувати провадити вид господарської діяльності, на провадження якого він мав ліцензію, за умови дотримання таким ліцензіатом вимог ліцензійних умов, або звзити провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, на певну частину, або звернутися до органу ліцензування із заявою про анулювання власної ліцензії відповідно до цього Закону";

частину шосту після слова "Правонаступник" доповнити словами "або приватний партнер, концесіонер";

30) у [статті 55 Закону України "Про землеустрій"](#) (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, N 36, ст. 282):

частину дев'яту викласти у такій редакції:

"Технічна документація із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) розробляється без надання дозволу Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів виконавчої

влади, органів місцевого самоврядування відповідно до повноважень, визначених [статтею 122 Земельного кодексу України](#) у разі передачі:

а) у власність чи користування земельної ділянки державної чи комунальної власності, на якій розташовано житловий будинок, право власності на який зареєстровано, така технічна документація розробляється на замовлення власника житлового будинку;

б) у користування земельної ділянки державної чи комунальної власності, яка перебуває в постійному користуванні підприємств, установ, організацій на якій розташовано нерухоме майно (будівля, споруда), яке є об'єктом державно-приватного партнерства (концесії), така технічна документація розробляється на замовлення державного партнера (концесієдавця)."

7. У випадку якщо законом встановлена вимога про те, що певні види господарської діяльності можуть здійснюватися виключно особами, що перебувають під безпосереднім або опосередкованим контролем держави, для здійснення таких видів діяльності концесіонер визначається Кабінетом Міністрів України за погодження з Верховною Радою України. У такому випадку процедури розділів II - III цього Закону не застосовуються.

8. Фонду державного майна України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити передачу реєстру концесійних договорів центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує політику у сфері державно-приватного партнерства.

9. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

розробити та привести у відповідність із цим Законом власні нормативно-правові акти;

забезпечити розроблення і прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

Голова Верховної Ради
України